Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1899 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 8 iunie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI!

Mîini de aur

Vîrsta noastră e vîrsta marilor întrebări: ce să devin în viață? Știm ce răspundere ne apasă, nu putem fi indiferenți, vrem să aflăm: unde poate flacăra noastră încălzi și lumina mai bine? Totul ne cheamă în jurul nostru, toate profesiile sînt frumoase. Dacă greșim? Ezităm, ne frămîntăm...

E minunată în felul ei această frămîntare, primul nostru semn de maturitate, măsura conștiinței noastre.

Căutăm peste tot răspunsul la această mare întrebare — în viață, în cărți, în filme. Incercăm aproape un sentiment de invidie față de cei care-și văd liniștiți de munca lor, care produc tot ce este în jurul nostru, toate lucrurile de care ne bucurăm, care și-au găsit drumul și nu se mai frămîntă căutînd răspunsul la marea întrebare.

Viața, literatura, totul ne dă același răspuns: munca, adevărata bucurie, satisfacția datoriei împlinite o ai numai în fața rezultatelor muncii tale. Ai citit minunatele cuvinte ale lui Kalinin despre cinstea și măreția muncii. Te-au emoționat pînă la lacrimi faptele eroicilor constructori din Orientul îndepărtat. Ți s-au părut minuni din povești rezultatele în muncă ale strungarului Vasilache de la Tîrgoviște... Toate, toate îți vorbeau parcă numai ție, îți răspundeau la întrebarea care te frămîntă: alege munca practică, pune mînile tale să facă ceea ce te îndeamnă inima, mintea și astfel vei fi om în adevăratul înțeles al cuvîntului, om cu un drum drept în viață, om fericit. Ai simțit că vrei să răspunzi acestei chemări. Cînd ai citit în ziare despre victoria constructorilor de tractoare: cincinalul îndeplinit în 4 ani și 3 luni — ai încercat același sentiment de invidie: ai fi vrut mult să fii un oarecare membru al acestui colectiv de oameni, de învingători, al colectivului uzinelor „Ernst Thälmann". Ai avut limpede conștiința că o asemenea muncă folositoare, productivă, ai vrea să faci și tu, că ai vrea să lași și tu în urmă cifrele planului, să fii învingător. Orice să faci, numai să nu stai pe margini privind la munca altora, mînile tale să fie și ele mîini de aur, folositoare patriei, mîini care să ajute la construirea acelui viitor fericit — socialismul.

Ți-ai dat seama cît greșesc acei părinți sau prieteni care-și îndeamnă copiii sau tovarășii să nu se apropie de munca manuală, pe care o socotesc înjositoare, și se străduiesc să le pregătească un locșor călduț, moale, rîpindu-le astfel, fără să vrea, adevărata bucurie — bucuria muncii.

Ioana Dobrogeanu din comuna Izvoru, regiunea Pitești, a terminat școala elementară și voia să învețe mai departe, să urmeze cursurile unei școli medii fără frecvență. Pînă atunci, Ioana și-a găsit un post de funcționară. Era bucuroasă: „servici ușor, curat". Au trecut cîteva luni: Ioana vine la birou, conștiincios, în timpul liber învăța... Dar toate astea nu-i dau bucurii. Stă cu tocul în mînă, scrie cote întregi de cifre. Din cînd în cînd cade pe gînduri, roade în dinți capătul tocului: fiecare cifră reprezintă ceva, munca unui om, dar ea se mulțumește s-o înregistreze. Se vizează stăpînind o mașină, dind, cu mînile ei, produse. Intr-o zi s-a hotărît să scrie redacției să-i ceară sfatul: „M-am hotărît să devin și eu specialistă într-unul din domeniile industriei să dau ajutor scumpei noastre patrii la construirea socialismului. Invăț mereu în timpul liber și vreau să vă întreb pe dvs. pe ce cale s-o apuc. Aș vrea să cunosc o meserie în domeniul electrotehnicii".

Ioana a făcut doar primul pas, dar fără îndoială cel mai important: și-a dat seama că fericirea ei se găsește în munca productivă. În rezultatele ei concrete. Și Ioana nu-i singura. Suzeta Mălăncioiu a terminat Școala medie de cărbune și împreună cu un grup de colege a fost repartizată să lucreze la mina Godeni. La fel ca alți specialiști, ea a fost reținută în munca de birou, în dauna activității de bază. Suzeta n-a vrut: ea a cerut să lucreze în subteran și a devenit havatoare fruntașă. Dac-o vei întreba ce meserie îți dă mai multă fericire, ea îți va răspunde că nu există nimic mai frumos decît să scoți lumina focului din întunericul nopții de sub pămînt, să știi că ai dat, cu mina ta, cărbune pentru trenurile care duc grînele spre orașe și mașinile către sat, delegații la conferința reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii și la Festivalul tineretului.

Frumusețea muncii adevărate, practice, nu rămîne niciodată fără ecou în sufletele tinerilor. Indată după apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și școlilor tehnice de maiștri, elevii școlilor profesionale și medii tehnice au făcut cunoștință cu un nou sistem de muncă. Iată ce scrie Victor Vișan, care urma cursurile Școlii medii tehnice de construcții C.F.R. din Craiova: „După noul program anunțat, elevii s-au pregătit pentru cursuri. Cele două ore de practică telegrafică au trezit în elevi dorința de a cunoaște bine un obiect atît de folositor pentru un elev de la secția exploatare. Anii I și II au învățat alfabetul Morse, iar pentru ca să ne pregătim mai bine s-a repartizat fiecărula cîte un manipulator telegrafic, pe care elevi ca Victoria Cicu, Constantin Igiescu, Ștefan Bîrzan și alții l-au îndrăgit îndată foarte mult".

Iată că acești tineri, după ce au făcut cunoștință cu meseria lor, au îndrăgit-o nespus. Ei au văzut limpede perspectivele care li se deschid, știu ce pot deveni: au în față exemplele luminoase ale unor tineri care au fost și ei pînă nu de mult elevi și care astăzi sînt mîndria unor mari întreprinderi, care au învățat o meserie pe care o iubesc acum cu pasiune, căreia i s-au dăruit cu totul și în cadrul căreia au obținut rezultate promițătoare. Buta Mihai, Strugaru Rafila, Kuss Emeric, Kreste Alexandru și alți cîtiva dintre turnătorii de frunte ai uzinei „Ciocanul" din Nădrag au ieșit de curînd din rîndurile elevilor din școlile rezervelor de muncă. Lazăr Mihăilescu, utemistul cu carnetul numărul 1.000.000, matrițer la „Electromagnetica", îți poate vorbi ceasuri întregi despre minunile electricității în mînile oamenilor, despre inovațiile lui. Toți, toți acești utemiști, tineri, care-și iubesc cu pasiune munca creatoare, au dreptate, pentru că toți sînt folositori, fiecare face o muncă rodnică, într-unul din domeniile economiei patriei, apără, la postul lui, cuceririle poporului muncitor, libertatea, pacea. Fiecare din ei și-a găsit răspunsul la marea întrebare, fiecare din ei e fericit pentru că acest răspuns e dat cu propriile lui mîini. Și e un răspuns competent, pentru că fiecare din oamenii care-și iubesc meseria, și-o cunoaște bine, e fruntaș în muncă.

Mereu mai mulți oameni înțeleg acest adevăr simplu dar important: ca să poți să fii util oamenilor și deci fericit, ca să-ți poți înțelege și urma cu pasiune propriul drum, ca să poți avea conștiința utilității tale oriunde ai fi, trebuie să-ți cunoști meseria. Ion Melinte și un grup de colegi ai lui, elevi ai unei școli din Iași, care se pregătesc să intre în producție, exprimă asta în cuvinte simple: „Cum am putea noi să ne calificăm mai bine? Această chestiune ne frămîntă mult, deoarece nu putem face față fără o calificare multilaterală. Dorința noastră este să putem da un randament mai mare în producție".

Mii, zeci de mii de tineri muncitori nutresc aceeași dorință, pe care o traduc în fapte. La Intreprinderea metalurgică „21 Decembrie" din Rădăuți problema aceasta a îngrijit meseriei, a ridicării calificării profesionale, face parte din lucrurile la care oamenii se gîndesc în fiecare zi. De curînd, 51 tineri au învățat o meserie — unii au devenit presatori, alții tinichigii, lăcătuși mecanici, strungari în fier sau polizori și matrițeri. Fritz Oskar, Ionașcu Ioan, Mirvald Ștefania, Dan Aurel, Herer Sami, Luță Teodor și Onica Dumitru s-au străduit să învețe meseria atît de bine încît la examenele cursului de calificare au izbutit să obțină media 5.

Bucuria vieții acestor oameni e ca după orele de muncă, după ce și-au schimbat hainele de lucru, după ce s-au spălat și s-au trecut pieptenele prin păr, cînd sînt gata să plece acasă, să mai privească odată rezultatul muncii lor — grămezi de piese de mașini, suluri de pînză, kilograme de pîine sau altceva, indiferent ce, și să se gîndească: iată ce am făcut eu azi, cu mînile mele, pentru tovarășii mei, oamenii.

Da, aceasta e marea bucurie a vieții: să produci, cu mînile tale, mîini de aur, un crîmpei cît de mic din bunurile destinate poporului muncitor.

Muncă rodnică la intreținerea culturilor

Prășitul — paralel cu celelalte lucrări

Membrii gospodăriei agricole colective „Steagul Roșu" din comuna Fălciu, regiunea Bîrlad, însușindu-și cunoștințele predate la cursurile agrotehnice ce au funcționat în cadrul gospodăriei au înțeles mai bine importanța lucrărilor agricole și în special a prășitului la vreme. Paralel cu lucrările de îngrijire a viilor și de pregătire a uneltelor necesare în campania de recoltare, colectiviștii au început și prășitul porumbului. Numai în două zile au prășit o suprafață de circa 16 hectare porumb.

In fruntea muncilor, alături de comuniștii Luca Nicolae și Sava Mihai, au fost și utemiștii Șovăială Nicolae, secretarul organizației de bază U.T.M., Sava Nicolae, Grancea Mihai și alții.

In prezent colectiviștii continuă muncile de întreținere a porumbului și a celorlalte culturi.

Corespondent
VLASE DRAGOȘ

Echipa fruntașă

In Dobrogea, perdelele forestiere de protecție au o mare însemnătate, deoarece opresc vînturile arzătoare, specifice acestei regiuni din țara noastră.

In raza comunei Mircea Vodă din raionul Medgidia, plantațiile se întind pe o suprafață de 264 hectare. La îngrijirea acestor plantații lucrează foarte mulți tineri din comună. Sub conducerea și îndrumarea tehnicianului silvic Constantinescu Ioan, tinerii s-au grupat în trei echipe. Ca șefi de echipă au fost aleși tinerii Florica Avram, Vasile Ciocan și Ioana Ioniță.

Astfel organizată, munca lor a fost mai spornică. Folosind cu pricepere timpul prielnic, la 15 mai au terminat prașila I, iar pe suprafața de 52 hectare s-a executat și a doua prașilă.

În întrecere este fruntașă echipa I condusă de Florica Avram care a prășit 141 de hectare. Șefa de echipă Florica Avram a constituit un adevărat exemplu pentru tovarășii săi de muncă. Impreună cu Maria Ilca și Maria Lipan, ea și-a depășit norma zi de zi cu 100 la sută.

Cu multă hărnicie a muncit și echipa a II-a condusă de Vasile Ciocan care a prășit 121 de hectare.

Nu același lucru se poate spune însă de echipa a III-a. Aici șefa de echipă Ioana Ioniță nu și-a organizat bine munca și nu a reușit să-și mobilizeze zilnic membrii echipei pentru a veni la muncă. Din acest motiv echipa a III-a n-a prășit decît 65 hectare.

Echipa a III-a trebuie să învețe din metodele de muncă și organizare a celorlalte echipe. Numai astfel tinerii din această echipă vor obține și ei rezultate frumoase în buna întreținere a plantațiilor de perdele forestiere de protecție.

Corespondent
MOCANU VOICU

Muncă însuflețită la gospodăria de stat

Pînă mai acum cîteva zile, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Bucium, raionul Iași, au plivit 117 hectare cu grîu de toamnă, 7,50 hectare orz de toamnă și un hectar cu orz de primăvară, au prășit apoi 25 hectare cu butași de sfeclă de zahăr, 5 hectare cu floarea-soarelui, 2 hectare cu cartofi de vară, 4 hectare cu sfeclă furajeră și 7 hectare cu fasole. Brigăzile conduse de utemiștii Ezaru Aurel și Manolescu Constantin au fost în fruntea muncilor de întreținere depășindu-și planul cu 30 la sută.

In grădina de legume a gospodăriei munca este în toi. Pînă mai acum cîteva zile s-au însămînțat 9 hectare cu ceapă, 4 hectare morcov, 2 hectare cu pătrunjel și păstîrnac. Au fost plantate apoi 4 hectare cu ardei, 2,50 hectare roșii timpurii și însemnate suprafețe cu dovlecei, castraveți și altele.

Corespondent
ELIȘCA DAN

Succesele colectiviștilor

In comuna noastră lucrările de întreținere a culturilor se desfășoară într-un ritm tot mai viu. Astfel, la gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie" din Covăsinț, raionul Arad, toți membrii gospodăriei, tineri și vîrstnici, au participat zi de zi la muncile de întreținere a culturilor. Ei au plivit 130 hectare grîu de toamnă, 36 hectare ovăz și 20 hectare orz de primăvară. Cu aceeași sîrguință se ocupă colectiviștii și de întreținerea culturilor prășitoare. Pe cele 16 hectare cu floarea-soarelui s-a efectuat prașila I și acum urmează să se facă a doua prașilă, iar la sfecla de zahăr s-a efectuat de asemenea prima prașilă și răritul.

Porumbul a crescut frumos și s-a dezvoltat. In acest an, gospodăria agricolă colectivă din Covăsinț a însămînțat cu porumb peste 100 hectare. Și la această cultură au fost începute lucrările de întreținere atît mecanic cît și manual. Pînă acum, colectiviștii au prășit 30 hectare iar munca continuă.

Cu aceeași intensitate muncesc și țăranii muncitori cu gospodării individuale. Pînă de curînd, în întreaga comună au fost plivite 600 hectare cu grîu. S-a efectuat prima prașilă la sfecla de zahăr, iar macul a fost prășit de două ori. De asemenea a fost prășită o mare suprafață cu floarea-soarelui; în prezent țăranii muncitori din Covăsinț prășesc porumbul.

Corespondent
NICOLAE VOICAN

In două zile—15 hectare prășite și 55 plivite

Tot cîmpul ce înconjoară comuna Berteștii de Jos, raionul Călmățui, este verde și frumos. Însămînțate la timp, culturile cresc pe zi ce trece și devin tot mai frumoase. La gospodăria agricolă colectivă „Viitorul nou" din această comună muncile de întreținere a culturilor se desfășoară cu mult succes.

Numai în două zile au fost prășite 15 hectare cu floarea-soarelui și plivite 55 hectare cu grîu de toamnă. Cu multă hărnicie au muncit aici utemiștii Istrătescu Ioan, Ioniță Pavel, Ileana M. Ilie, Aneta Pavel și mulți alții.

Corespondent
GETA S.

Pentru recolte bogate

După terminarea însămînțărilor de primăvară, gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din Livedea, raionul Brănești, a trecut deîndată la întreținerea culturilor. Datorită cursurilor agrotehnice și experienței pe care o au, colectiviștii din Livedea și-au dat seama că efectuarea la timp a lucrărilor de întreținere ajută la creșterea producției. In acest an ei vor să obțină recolte mult sporite la hectar, de aceea întreținerea culturilor este în prezent preocuparea lor cea mai de seamă.

Încă de la începutul lunii mai, ei au terminat prima prașilă la floarea-soarelui pe o suprafață de 21 hectare, care a fost însămînțată în cuiburi așezate în pătrat. Acum cîtva timp au efectuat și prașila a II-a. Odată cu aceasta ei au plivit 100 hectare cu grîu de toamnă. În prezent ei fac prima prașilă a celor 32 hectare cu porumb.

Frumoase realizări au obținut colectiviștii din Livedea și la grădina de legume. Prin munca neobosită a colectiviștilor tineri și vîrstnici cele 11 hectare de grădină au fost plantate în întregime cu diferite răsaduri. Oricînd îl cauți pe brigadierul legumicol Năstase Nicolae, îl găsești muncind printre răsaduri. El controlează permanent starea răsadurilor și împreună cu echipa se ocupă de buna lor îngrijire.

Atît la întreținerea culturilor cît și la celelalte munci, colectiviștii Toader Bucur, Petre Milintov, Vasile Moldoveanu, Tache Stan, Ion Mincu și Petre Bucur au fost mereu printre fruntași.

Corespondent
D. DORU

Sosirea la București a ambasadorului Republicii Populare Polone

La 5 iunie a sosit la București ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone în Republica Populară Romînă, Jan Izydorczyk.

La sosirea în Gara de Nord, Jan Izydorczyk a fost întîmpinat de directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Dionisie Ionescu, de personalul diplomatic al Ambasadei Republicii Populare Polone în frunte cu însărcinatul cu afaceri ad-interim, Kazimierz Janiszewski, precum și de șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Incheierea lucrărilor plenarei Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

La Casa Scriitorilor din Capitală, au luat sfîrșit luni lucrările plenarei Uniunii Scriitorilor din R.P.R. privind „Problemele literaturii pentru copii", plenară care a început în ziua de 3 iunie.

În zilele următoare, au continuat discuțiile pe marginea referatului prezentat de scriitorul Marcel Breslașu.

La discuții au luat parte: Tatiana Bulan, locțiitor al ministrului Învățămîntului, acad. Barbu Lăzăreanu, Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M., numeroși scriitori pentru copii: Nina Cassian și Vladimir Colin, laureați ai Premiului de Stat, Mioara Cremene, O. Pancu-Iași, Ion Hobană și alții, cadre didactice, instructori de pionieri, reprezentanți ai editurilor și revistelor pentru copii.

Cuvîntul de închidere a fost rostit de scriitorul Marcel Breslașu, care a arătat că plenara, prima de acest gen în țara noastră, a însemnat totodată o trecere în revistă a succeselor obținute de scriitorii noștri pentru copii și a celor mai importante probleme care stau în fața creatorilor acestei literaturi.

Acordarea de premii cîștigătorilor concursului gazetelor „Vorbește postul U.T.M. de control"

La casa de cultură a sindicatelor din București a avut loc marți după amiază festivitatea decernării premiilor cîștigătorilor concursului gazetelor „Vorbește postul U.T.M. de control", organizat de Comitetul orășenesc U.T.M. și Consiliul Sindical regional București, în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

Tov. Ion Căpitanu, membru în Biroul Comitetului orășenesc U.T.M. a expus un referat asupra desfășurării concursului gazetelor „Vorbește postul U.T.M. de control" din Capitală.

Au fost premiate postul U.T.M. de control al uzinelor „Matyas Rakosi" cu premiul I, postul U.T.M. de control al Combinatului poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" cu premiul II și postul U.T.M. de control al uzinelor „Clement Gottwald", cu premiul III. Au mai fost acordate 11 mențiuni.

Festivitatea a fost încheiată cu un program artistic.

Participanții la adunare au vizitat apoi expoziția care înfățișează activitatea gazetelor „Vorbește postul U.T.M. de control" din întreprinderile și instituțiile din Capitală.

Expoziția va fi deschisă timp de 15 zile.

Construcții de locuințe muncitorești în Capitală

La începutul acestei luni s-a terminat corpul 2 al blocului C, compus din 23 de apartamente, din marele cuartal de locuințe muncitorești care se construiește în raionul 23 August din Capitală.

Datorită folosirii mijloacelor tehnice și metodelor perfecționate, construcția clădirii a durat numai 10 luni. Brigăzile conduse de zidarul Victor Pintilie, tencuitorul Dumitru Dumitru și instalatorul Savu Petrescu, ca și echipele de finisaj, au redus termenele de execuție și au realizat o calitate superioară a lucrărilor.

Distribuția interioară a parterului și a celor 3 etaje ale clădirii s-a făcut după principii moderne. Fiecare apartament se compune din 1—3 camere, cu suprafața medie de 18 m.p. Încălzirea centrală, băile cu pereții îmbrăcați în faianță colorată, bucătăriile prevăzute cu sobe cu gaze naturale, cămările și spațiile pentru depozitarea obiectelor gospodărești, spălătoriile și uscătoriile de rufe de la subsol, asigură condiții optime de confort pentru locatari.

In prezent se desfășoară în ritm intens ultimele lucrări la blocul A, de 91 apartamente care vor fi date în folosință, eșalonat, între 15 iunie și 15 august.

A luat sfîrșit etapa I-a a Concursului național al tinerilor soliști

Zilele trecute a luat sfîrșit în Capitală și în întreaga țară etapa I-a a Concursului național al tinerilor soliști, organizat în vederea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

Concursul s-a desfășurat în Capitală precum și în orașele Cluj, Timișoara și Iași.

In Capitală la etapa I-a a concursului au participat peste 500 de tineri artiști din regiunile București, Craiova, Stalin și Ploești.

La etapa a II-a a Concursului național al tinerilor soliști care se va desfășura la București între 15 și 25 iunie, vor participa candidații din întreaga țară reușiți la prima etapă a concursului precum și laureații concursurilor naționale și internaționale anterioare care se vor înscrie la acest concurs.

In Capitală, la etapa I-a a concursului au reușit 24 dintre participanții la secția canto, 12 dintre participanții la secția instrumente de coarde, 16 dintre participanții la secția instrumente de suflat, 23 dintre participanții la secția pian, 52 dintre participanții la concursul de dansuri și 24 de soliști vocali și instrumentiști populari.

In conformitate cu regulamentul concursului, candidații vor prezenta în etapa a II-a piesele prevăzute pentru concurs care n-au fost audiate în etapa I-a. Candidații care vor reuși la etapa a II-a vor trebui să prezinte în faza finală a Concursului național al tinerilor soliști întregul repertoriu prevăzut în regulament.

(Agerpres)

COLȚUL tînărului corespondent

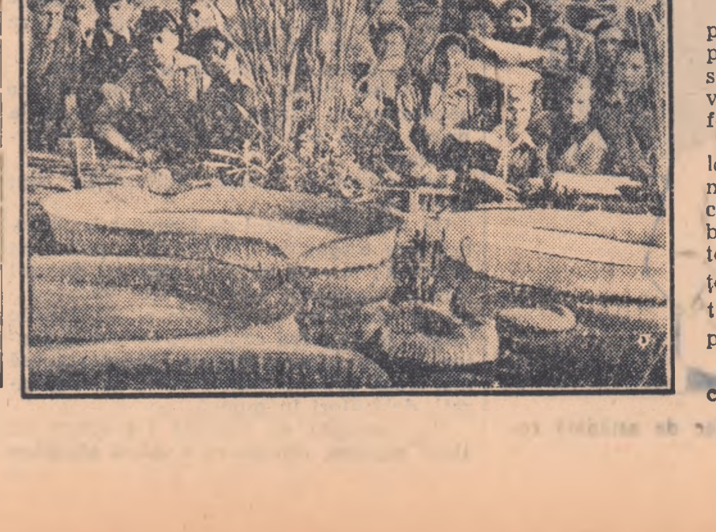
O scrisoare originală

Nu de mult am primit la redacție o scrisoare originală în adevăratul înțeles al cuvîntului. In loc de plic ea a sosit închisă într-o cutie de carton, lungă cam de 25 centimetri.

De cum am ridicat capacul cutiei au ieșit la iveală cîteva foi de hîrtie subțire așternute cu un scris mărunt, ordonat.

După cît se vede, aceasta este scrisoarea propriu zisă. Cine a scris-o? Pe ultima pagină jos semnează Maria Gottschick, elevă în anul IV la Școala pedagogică din Năsăud. În ea se găsește explicația conținutului cutiei. In cîteva cuvinte la începutul scrisorii tovarășa Maria ne spune, că și anul acesta ca și în anii trecuți, a fost reorganizat cercul tinerilor fotografi amatori din școala sa, că numărul membrilor a crescut și că acum cercul, pe lîngă profesor, este condus și de 3 instructori de cameră obscură, special pregătiți pentru această muncă. Dar să cităm chiar textul scrisorii.

„După reorganizarea cercului s-au ținut mai întîi o serie de lecții teoretice și demonstrative. Abia după ce participanții și-au însușit unele cunoștințe în domeniul fotografiei li s-au pus la dispoziție aparatele laboratorului și camera obscură.

Cercul are un plan de muncă ce cuprinde lucrări cu întregul colectiv și lucrări individuale. Primele obiective ale planului au fost: demonstrații, copia de contact, vizitarea cabinei de proiecție a cinematografului din localitate, întărirea negativelor și unele referate ca „Tehnica filmului în culori" și „Progresele tehnicii filmului și fotografiei sovietice", susținute de unii elevi.

Lucrările individuale se desfășoară de asemenea planificat, astfel încît toți membrii cercului, împărțiți pe grupe, pot lucra sub îndrumarea unui instructor, în camera obscură.

Pentru o cît mai bună pregătire teoretică în problemele fotografiei s-a pus la dispoziția elevilor o „mică bibliotecă foto".

Majoritatea membrilor cercului au așa numitul „index foto" care cuprinde problemele de bază ale procesului fotografic și o serie de rețete de revelatori, fixatori și soluții care pot fi preparate de ei înșiși".

Toți tinerii despre care povestește corespondenta sînt elevi. Preocuparea lor principală este însușirea temeinică a materiilor predate în școală. Activitatea în cadrul cercului de fotografi amatori se desfășoară în timpul liber.

După ce-și termină lecțiile ei se adună într-o sală de clasă pentru a asculta referatul unui coleg sau pentru a asista la o nouă demonstrație.

Într-o zi și-au petrecut multe ore la colțul viu. Au fotografiat tot ceea ce au crezut că-i demn să fie înregistrat pe peliculă. Apoi, nerăbdători scot în camera obscură filmul din aparat. Socot cu grijă timpul cît trebuie „scăldat" într-o soluție, apoi în alta. Instructorul de cameră obscură îi îndrumă. Iată, filmul e aproape gata. Il privesc, e clar. Imaginea a fost prinsă bine în obiectiv.

Dar din excursii cîte imagini minunate n-au „imortalizat". Să revenim la scrisoare. „Unii tineri absolvenți ai Școlii pedagogice din Năsăud sînt acum la posturile lor — ne scrie mai departe tovarășa Maria. La școlile unde se află, se străduiesc și ei să înjghebe cîte un cerc de fotografi amatori și cîte o cameră obscură. Nu e ușor. Lipsesc multe. Dar azi un obiect, mîine altul și cine știe, poate că unul dintre cercurile tinere vor ajunge din urmă pe dascălul lor din Năsăud. In dorința de a extinde activitatea de fotografi amatori și în rîndurile elevilor mai mici, tinerii noștri au pus bazele unui cerc asemănător la casa pionierilor din localitate.

Pentru înzestrarea tehnică a ambelor cercuri, tinerii din școala pedagogică au construit două aparate de copiat, ecrane opale pentru controlul negativelor și lucrează la încă două aparate de mărit".

Tovarășa Maria ne mai scrie apoi că scopul principal al activității cercului tinerilor fotografi amatori e tocmai să sprijinească procesul de învățămînt. Astfel au confecționat vreo 140 de diapozitive pe 7 teme diferite, au reprodus fotografii etc. care servesc drept material didactic.

Fiindcă am ajuns să vorbim de diapozitive, aflați că micul colet cuprindea tocmai 23 astfel de diapozitive. Imagini frumoase, executate cu măiestrie, ele reprezintă încă un succes al activității cercului tinerilor fotografi amatori din Năsăud, pe lîngă fotografiile publicate în diferite gazete, pe lîngă premiul pe care l-au primit anul trecut cu prilejul unui concurs organizat de ziarul nostru.

După cum încheie chiar autoarea scrisorii, cercul tinerilor fotografi amatori are o mare valoare educativă. Prin fotografierea unor peisaje frumoase, prin obținerea de fotografii clare, artistice, se dezvoltă în rîndurile tinerilor dragostea pentru artă, pentru frumusețile naturii, pentru patrie. Oricare elev poate să-și petreacă timpul liber după ce și-a terminat lecțiile, cu o asemenea îndeletnicire din care se pot învăța multe.

FOTINA TUDOR

...în examene

Grupajul a fost redactat de corespondenţii noştri voluntari NICOLAE CULCEA, FLORIAN GRECEA şi RODICA TOTH.

Desene de M. COSTI

NEDUMERIREA SECRETAREI

Studentul Valeriu Păunoiu din anul întîi intră pe uşa secretariatului mai abătut ca niciodată.

— De ce eşti trist, tovarăşe Păunoiu ? — îl întîmpină de la biroul său secretara, o femeie în vîrstă care-l privea nedumerită prin lentilele ochelarilor.

Păunoiu scoase un oftat :

— Am şi eu necazurile mele, tovarăşă secretară ! Dar pentru ce m-aţi chemat ?

— Să-mi aduci fotografiile pentru dosar...

— O să le aduc ! — răspunse Păunoiu cu jumătate de gură şi-şi trecu batista peste fruntea asudată.

— Eşti bolnav ? — reluă secretara.

— Nu, nu sînt. Am alte necazuri cu băieţii ăştia ai noştri. Închipuiţi-vă, avem un examen greu de trecut şi nu sîntem pregătiţi de loc...

— Şi de asta eşti amărît ? Lasă-i încolo... Pregăteşte-te dumneata şi nu avea grijă de alţii...

— Vedeţi, aici e tot necazul. M-aş pregăti eu, dar nu pot singur. Trebuie să fiu ajutat. Problema hopului pe care-l avem de trecut se pune deopotrivă pentru toţi. Aici e vorba de colectiv, tovarăşă secretară, de onoarea anului nostru... Pot spune că e ultimul obstacol pe care-l avem de trecut. Şi tocmai acum o să ne facem de rîs... de-ala sînt necăjit, vedeţi ?

Păunoiu dădu să plece. Din uşă, auzi în urma lui :

— Şi cînd îl aveţi ?

— Poimîine ! răspunse studentul şi ieşind făcu un gest de deznădejde cu mîna.

Rămasă singură, secretara privi o clipă spre uşa pe care ieşise Păunoiu şi-şi spuse în gînd : „Vezi-l de aşa student. Cum se mai joacă el cu examenele !" După un oftat prelung adăugă : „Ehei, pe vremea mea..." Deschise un sertar al biroului şi scoase din el programul examenelor. Cu rîvnă, cercetă să vadă ce materie era prevăzută pentru ziua pomenită de el. Studenţii anului întîi aveau atunci ultimul examen, la fizică.

*

În ziua examenelor, profesorul de fizică, un bărbat cam între două vîrste, înalt şi cu o privire severă, găsi în cancelarie pe secretară, care tocmai îi pregătea catalogul.

— Nu ştiţi, s-au adunat studenţii ? o întrebă el.

Secretara scoase un oftat şi răspunse :

— S-au adunat, tovarăşe profesor, dar cred că s-au adunat degeaba...

— De ce ?...

— Nu s-a pregătit nici unul.

— De unde ştiţi ?

— Întîmplător am aflat alaltăieri de la un student. Chiar de la şeful de an, de la Păunoiu.

— Serios ?

— Îi ştiţi cum învaţă ?

— Desigur...

— Ei, să-i examinaţi acum, să vedeţi. Nu s-a pregătit de loc. Nici el, nici ceilalţi... Să-l fi văzut alaltăieri ce îngrijorat era. I-a apucat examenul nepregătiţi, asta e...

— Pe toţi ?

— Pe toţi. I-am văzut eu !

— se grăbi secretara să-şi înflorească spusele, cu un aer plin de importanţă.

Profesorul dădu din cap a nemulţumire.

— Măi ! O să văd eu. Nu ţer pe nimeni. Doar au avut timp suficient de pregătire pînă acum !

Îşi adună în grabă cărţile, luă catalogul şi ieşi.

Cînd păşi în clasă, profesorul avea o mină cu totul neobişnuită. Studenţii care se ridicaseră din bănci îl văzură cum de-abia le răspunde la salut şi, fără să-i privească, trece la catedră şi se aşează grav pe scaun. După ce deschise catalogul se adresă cu o voce neobişnuit de aspră :

— V-aţi pregătit pentru examen ?

— Da! — răspunseră aproape în cor studenţii.

— Sigur, tovarăşe Păunoiu?

— Ne-am pregătit, tovarăşe profesor, cum să nu.

Profesorul tuşi scurt :

— Ei bine, vedem noi. Să rămînă aici primii cinci după catalog. Restul pot ieşi !

— Îi s-a întîmplat ceva ! — spuse în şoaptă unul din studenţi.

— Vreo nenorocire în familie — adăugă un altul.

— Niciodată nu l-am văzut aşa de supărat !

Desigur că nici unul din studenţii anului întîi nu bănuia de ce-i atît de supărat profesorul şi că acesta îşi pusese în gînd să-i examineze extrem de serios, să-i chestioneze din toată materia ca să se convingă cît au învăţat.

*

Cînd după examen profesorul reveni în cancelarie, secretara observă că era foarte vesel. Neştiind ce să creadă, îl întrebă :

— Mi se pare că rîdeţi de răspunsurile lor... Ei, v-aţi convins ?...

— Da, m-am convins... Au dat răspunsuri foarte bune... chiar neaşteptat de bune... aşa că...

— Aşa că ?

— Te-ai înşelat...

— Eu ? întrebă secretara cu mirare. Doar însuşi Păunoiu s-a plîns aici către mine. ...Mă duc să-l chem...

Şi se repezi la uşă.

*

Păunoiu privea nedumerit, cînd la profesor, cînd la secretară şi aştepta să vadă pentru ce fusese chemat.

— Ce mi-ai spus dumneata alaltăieri, tovarăşe Păunoiu ?

— Ce v-am spus ?

— Că nu sînteţi pregătiţi, pentru examen...

— Care examen ?

— Asta de azi.

Păunoiu izbucni în rîs.

— Unde dai şi unde crapă! exclamă el, înţelegînd cum stau lucrurile. Păi eu eram îngrijorat de soarta meciului de fotbal...

— Care meci ? se miră secretara.

— Meciul de azi după masă cu anul doi. Avem meci greu. Asta e hopul de care ne temeam...

— De ce ?

— Om fi noi buni la fizică, dar nu prea avem condiţie...

— Ce fel de condiţie ?

— Condiţie... fizică !

CIOARA REPETENTĂ

În zăvoiul plin de flori
Dis-de-dimineaţă
Cintezoii silitori
Cîntece învaţă.
— Vino să repeţi cu noi
Hai, cumătra cioară,
Stăruie un cintezoi
De pe-o sălcioară.
Toată ziulica taci.
Şi te plimbi trufaşă...
La examen ce-o să faci ?
Vrei să fii codaşă ?
— La examen ce-o să fac?
Ista vi-i aleanu' ?
Eu — „un muzicant în frac"
A la Topîrceanu ?
Amărîţi de cintezoi !
— zise îngîmfată —
N-am de ce să-nvăţ ca voi.
Că prea-s talentată !
Şi zbură peste frunziş
Cu mişcări încete
Să-şi urmeze-n aluniş
Somnul, pe-ndelete
La examen, în sfîrşit
Cioara indolentă
Scoţînd doar un cîrîit
Căzu repetentă.
— Ţineai mîndră pliscul sus,
Pasăre făloasă,
Deşi La Fontaine ţi-a spus
Că eşti găunoasă —
O mustră un cintezoi
De pe-o sălcioară,
Iar un vîrstnic piţigoi
Grăi către cioară :
— Cînd din timp eşti sfătuit
Să te ţii de şcoală,
Apoi fă-o negreşit !
(Asta — ca morală).

Epigrame

Unui student la Silvicultură

Plîngi acum cu-amarnic grai
Geaba lacrima îţi cade :
De veneai la curs — ştiai
Că nu orice lemn... dă roade

Unui student la Arte plastice

Privindu-te cum stai tăcut
Amar gîndindu-te la soartă
Filozofam că nu-i plăcut
S-admiri orice... natură
moartă.

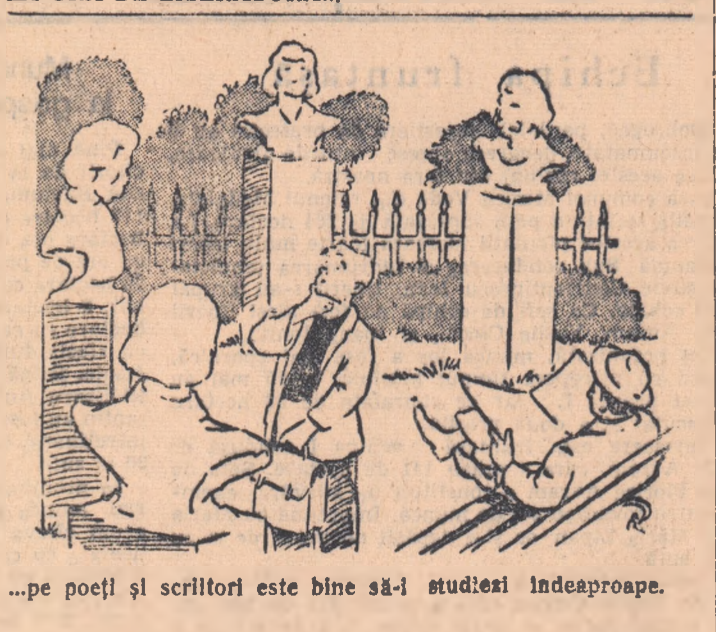
Unui student de la Institutul de mine

La practică te-ai fofilat
Şi-n fund de mină n-ai intrat,
Dar la examen, sigur sînt
Că o să „intri în pămînt"...

Unuia de la Filologie

Latin-acum o ocoleşti
Chiulind lipsit de glorie,
La teză n-o să-ţi aminteşti
Decît... „lapsus memoriae".

LA ORA DE LITERATURA...

...pe poeţi şi scriitori este bine să-i studiezi îndeaproape.

LA ORA DE CHIMIE...

...în timpul căreia manifestă un deosebit interes spre bivalenţe.

LA ORA DE MATEMATICA...

...intrigat de inexactităţile matematice ce le întîlneşte pe stradă, intră pentru a verifica calculul.

ÎN TIMPUL OREI DE LABORATOR...

...deşi principiul lui Arhimede a fost descoperit de mii de ani, încă o verificare practică nu strică.

LA EXAMEN...

...unde se convinge că 2+2+2+2... fac de astădată repetent.

VEŞTI BUNE

● În oraşul Craiova, pe calea Lenin, s-a deschis de curînd un nou magazin. Cumpărătorii pot găsi aici încălţăminte şi tricotaje de calitate superioară precum şi mărfuri importate din U.R.S.S. şi Austria.

Tinerele Florica Ionescu şi Ecaterina Mihăilescu, împreună cu Avram Pleniceanu, responsabilul magazinului, deservesc în mod civilizat pe cumpărători. Acest lucru a făcut ca încă din primele zile planul magazinului să fie depăşit cu mult. Tot în Craiova s-a deschis de curînd, pe strada Maxim Gorki, o expoziţie cu vînzare a O.C.L.-Produse Industriale. La această expoziţie sînt expuse diferite confecţii lucrate de muncitorii de la F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej" din Bucureşti, „Artex"-Arad, „I. C. Frimu"-Craiova şi „Republica" din Oraşul Stalin. Zilnic expoziţia este vizitată de sute de cetăţeni.

● Elevii şcolilor medii tehnice, profesionale, teoretice şi elementare din oraşul Satu Mare, au pornit o campanie de dezomizire a pomilor fructiferi.

Prin diferite metode o mare parte din omizile care atacau pomii fructiferi au fost distruse.

Un considerabil ajutor în această muncă au adus elevii şi profesorii de la Centrul şcolar medical care au dezomizit pomii din mai multe livezi din localitate.

● De curînd în comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, a luat fiinţă o grădiniţă sezonieră de copii. La această grădiniţă sînt îngrijiţi peste 40 copii, fii ai ţăranilor muncitori din comună. Cu ajutorul educatoarei, copiii au învăţat în scurt timp să cînte, să spună poezii etc.

● Cantina salariaţilor cooperativei raionale „Ceahlău", raionul Ceahlău, a organizat o grădină de zarzavaturi pe o suprafaţă de 12 ari. În această grădină salariaţii cooperativei au cultivat ceapă, fasole, usturoi etc.

La amenajarea şi îngrijirea acestei grădini s-au evidenţiat utemiştii Gafencu Dumitru, Chiriţă Elena, Pantelimon Ioana şi alţii. Un exemplu bun pentru tineri l-a constituit secretarul organizaţiei de bază U.T.M., Achim Eugen, care a fost în fruntea acestei frumoase acţiuni.

După scrisorile trimise de corespondenţii MARIN DIACONU, IRINA ROGHINA şi TACHE VASILACHE.

Tinerii artişti amatori se pregătesc pentru Festival

SATU MARE (de la corespondentul nostru). — La Şcoala de artă populară din oraşul Satu Mare, există o secţie pentru arta plastică. Peste 50 de tineri din fabrici şi şcoli care în orele libere învaţă aici, au pornit în zilele acestea o adevărată întrecere pe tărîmul artei. Ei vor să pregătească pentru Festival 30 de tablouri în ulei, acuarelă şi cărbune, care să înfăţişeze aspecte din lupta poporului nostru pentru viaţă fericită şi pace. În tabloul pe care-l pregăteşte, tînărul Alexandru Doboş de la uzinele „Unio", înfăţişează o scenă de la turnătorie. Secţia aceasta toarnă piese mari. Fonta lichidă se scurge pe jghiab ca apa, iar muncitorii harnici o prind în oalele de turnare. Sub mîinile măiestre ale lui Doboş toate gesturile acestea sînt prinse cu multă dibăcie. Elevii Szabo Ion, Cornea Buşiman şi Viorica Donca şi-au luat alte teme, tot atît de interesante ca de pildă: „Se construiesc noi locuinţe pentru muncitori", „Aşa arată oraşul nostru", „Frăţia între romîni şi maghiari".

La şcoala de artă populară se găseşte şi o secţie de canto.

Iat-o pe tînăra învăţătoare Listnic Claudia care se pregăteşte cu mare asiduitate să devină solista Şcolii medii nr. 2.

Peste 40 de tineri învaţă aici noi cîntece pe care le duc apoi în mijlocul colectivelor artistice din diferitele fabrici şi instituţii din Satu Mare. Cu aceste cîntece ei vor să se prezinte şi la concursurile artistice organizate în cinstea Festivalului.

Un mare dirijor: Carlo Zecchi

La iniţiativa Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, ne vizitează ţara dirijorul italian Carlo Zecchi. Remarcabil muzician, Carlo Zecchi şi-a început cariera ca pianist. În rîndurile muzicienilor mai vîrstnici şi a unor iubitori de muzică mai stăruie amintirea unor concerte date la noi în anii 193[illegible] cînd a tălmăcit muzică de pian de Scarlatti, Schumann, Beethoven, Debussy ş. a. În anul 1938 Zecchi şi-a întrerupt activitatea de pianist-solist şi după cîţiva ani de studii a apărut la pupitrul dirijoral. De atunci el şi-a început ascensiunea ca dirijor şi muzician de cameră, culegînd aplauzele unui număr tot mai mare de ascultători din diferite colţuri ale lumii : U.R.S.S., R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, din Franţa, Elveţia, Anglia ca şi din ţările celor două Americi.

Sîmbătă şi duminica trecută, Carlo Zecchi a dirijat primele sale concerte la noi în ţară. Conducînd orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat „George Enescu", colectiv artistic emerit, Carlo Zecchi a inclus în programul său, alături de „Simfonia în re minor" de Schumann, trei lucrări de compozitori italieni din diferite vremuri : Luigi Cherubini (1760—1842), Giuseppe Verdi (1813—1901), Virgilio Mortari (n. 1902).

La vremea sa, Cherubini a fost un compozitor foarte apreciat. Beethoven îl considera „cel mai bun compozitor al vremii sale" ; Cherubini, în schimb, îl considera pe geniul muzicii germane „antichristul artei "... În creaţia sa care cuprinde lucrări dramatice, simfonice, religioase etc., Cherubini s-a apropiat de realizarea unei sinteze a muzicii italiene şi a celei franceze din vremea lui (din 1788, Franţa i-a fost patria adoptivă). Carlo Zecchi ne-a prezentat „Simfonia în re major" de Cherubini, scoţînd în relief caracteristicile ei de stil. Cu mare fineţe el a evidenţiat mlădiţele romantice care răsar în spatele unui aparent convenţionalism, poezia specifică acestei opere la răspîntia dintre două epoci muzicale. Muzician de o rară sensibilitate, percepînd cu multă fineţe frumuseţile cuprinse în muzica interpretată, Carlo Zecchi a ştiut să le redea fără înconjur, sincer şi convingător. Această sinceritate şi forţă de convingere el o transmite instrumentiştilor şi nu e de mirare că membrii Filarmonicii l-au susţinut cu degajare şi precizie (pe care le-am dori realizate mai frecvent şi la alte concerte), dezvăluind ascultătorilor fondul bogat de idei şi sentimente cuprins în lucrare.

Din creaţia lui Giuseppe Verdi, Carlo Zecchi a ales uvertura la opera „Vecerniile siciliene". Un lucru interesant : premiera acestei opere a avut loc exact cu o sută de ani în urmă, la Paris, în 13 iunie 1855. Opera „Vecerniile siciliene" face parte din acea serie de creaţii cu care Verdi a înţeles să-şi slujească poporul, creaţii care oglindesc aspiraţiile naţionale şi sociale ale poporului italian în lupta sa de eliberare de sub jugul austriac. În creaţia sa Verdi a călit intonaţiile muzicii populare în focul geniului său artistic şi al înaltei sale măiestrii. Carlo Zecchi a redat uvertura într-un chip impresionant, antrenînd orchestra cu un elan irezistibil în care nici un moment virtuozitatea nu umbrea sensibilitatea, astfel încît paginile dramatice ca şi cele lirice au fost tălmăcite într-un chip desăvîrşit.

Dintre compozitorii italieni contemporani, Zecchi a prezentat „muzică pentru coarde" de Virgilio Mortari. Lucrarea avînd puternice rădăcini în ceea ce priveşte stilul, în tradiţiile seculare ale muzicii polifonice italiene, ea îşi soarbe substanţa muzicală din folclor şi apare ca o puternică expresie a unui suflet sensibil, nobil, dar singuratic. Violoniştii Alexandru Teodorescu, Anton Adrian Sarvaş, altistul Alexandru Rădulescu, violoncelistul Iuliu Boniş au susţinut cu înţelegere şi pregnanţă părţile soliste din lucrare.

Astfel în cadrul concertului său, Carlo Zecchi a făcut o succintă evocare a diferitelor epoci de dezvoltare a muzicii italiene.

În încheierea programului orchestra, sub conducerea lui Carlo Zecchi, a interpretat Simfonia a IV-a de Schumann. Concepţia lui Zecchi despre această lucrare a apărut diferită de ceea ce cunoaştem noi a fi tradiţia de interpretare a muzicii germane. Ceea ce nu împiedică ca interpretarea sa să fie cît se poate de sinceră, convingătoare şi bogată în conţinut. Zecchi tratează simfonia într-o manieră mai apropiată de muzica clasică decît de cea romantică. De la nostalgia insinuantă a introducerii primei părţi, pînă la final, Zecchi a realizat în lucrare o remarcabilă unitate în care înseşi slăbiciunile simfonismului schumannian se ştergeau graţie trăirii intense a fiecărui moment, sensului profund pe care îl căpăta acesta. Zecchi a realizat cu multă forţă expresivă trecerea de la penultima parte la final, această trecere subliniind concepţia simfoniei de un viguros şi atotbiruitor optimism. Întreaga orchestră şi-a dat cu artă concursul la execuţia simfoniei ; oboistul Pavel Tornea a interpretat cu muzicalitatea-i caracteristică pasajele în care are rolul conducător în expresie.

În arta sa dirijorală Zecchi uneşte preciziunea indicării amănuntelor cu dezvăluirea concepţiei generale a lucrării, gesturile sale, de o mare plasticitate, sînt nobile, elegante ; dar ceea ce te încîntă îndeosebi e faptul că toată tehnica sa dirijorală este subordonată în întregime ţelurilor sale artistice şi nicidecum unor efecte exterioare spectaculoase.

Concertele dirijate de Carlo Zecchi au reprezentat un mare succes. Vizita sa la noi în ţară va contribui cu siguranţă la cunoaşterea reciprocă, la strîngerea legăturilor dintre muzicienii italieni şi romîni, dintre poporul nostru şi poporul italian, legaţi printr-o prietenie veche : ţelurile lor comune către progres, către pace.

C. TEODORIU

Într-un sat din Bărăgan

Satul Jegălia. Un punct mărunt, neînsemnat, pe harta necuprinsului Bărăgan.

Satul este o aşezare veche, din bătrîni. Şi totuşi acum, cu aceleaşi căsuţe albe, comuna pare nouă. Jegălia de acum zece-cincisprezece ani nu o mai găseşti, a dispărut sub înnoitoarele prefaceri ce au dat satului o altă faţă; iar pe chipurile oamenilor s-a aşternut în locul amărăciunii şi suferinţei, zîmbetul încrederii în viaţă.

S-au schimbat multe în Jegălia de cîţiva ani încoace. Un timp, la începutul lui 1950, au venit o seamă de agitatori de la oraş şi se adunau oameni la căminul cultural să-i asculte. Gospodarii din Jegălia ascultau vorba plină de căldură a fraţilor lor din uzine, apoi cîntăreau în cugetul lor greutatea cuvîntului. „Să tragă brazdă peste haturi şi să întocmească un singur ogor mare? Apoi lucrul acesta cere multă chibzuinţă şi frămîntări". Oamenii s-au sfătuit, au citit cărticele, au întrebat încolo şi încoace prin satele unde se închegaseră colective şi prin cumpăna verii lui 1950, s-au unit în gospodărie. Şi de atunci colectiviştii n-au găsit de ce să se plîngă pentru hotărîrea lor. Dimpotrivă...

Viaţa în Jegălia este acum mai luminoasă, traiul oamenilor mai îmbelşugat ; copii sănătoşi, bine îmbrăcaţi şi hrăniţi sburdă voioşi pe uliţele satului spre şcoală. Echipa artistică a căminului cultural din Jegălia, pe nume „Răsăritul" s-a dovedit a fi fruntaşă printre comunele din jur. „Actorii" Radu Ilie, Iordache Mitu, Martin Alexandrina, Jianu Elena, Chiriac Dumitru, Necula Staver şi alţii îşi pregătesc cu grijă rolurile şi cîntecele pe care le au de interpretat. Nelipsiţi de la repetiţiile echipei artistice sînt directorul căminului, Aurel Ion, şi profesoara Violeta Vasilescu. Ei sînt sufletul echipei. Deci nu-i de mirare că seara din sala căminului vor răzbate glasuri tinere, cîntece şi lumină.

Lumina ? Da, lumina ! La căminul cultural, la şcoală, pe uliţe şi în ferestrele căsuţelor va străluci în curînd lumina albă a lămpilor lui Ilici. Energia va porni de la un generator al S.M.T.-ului din apropiere şi se va opri la cinematograful comunal ce va începe să funcţioneze în curînd. Şi iată că în serile limpezi ce vor urma, tinerii şi bătrînii vor porni către noul cinematograf pe uliţele luminate ale satului.

Corespondent
CHIRIAC I. NICOLAE

Colţul ştiinţei

De ce este dăunător alcoolismul

Dr. M. Wienner

În cursul istoriei omenirii, în societăţile bazate pe clase antagoniste, alcoolismul a fost un cumplit flagel social, un puternic mijloc de îndobitocire a maselor muncitoare.

În lucrarea sa „Situaţia clasei muncitoare din Anglia", Engels scoate la iveală rădăcinile sociale ale alcoolismului. Mizeria mereu crescîndă a oamenilor muncii, condiţiile grele de muncă şi trai sînt cauza răspîndirii alcoolismului în ţările capitaliste.

Exponenţii intereselor capitalismului afirmă deseori că alcoolul este un „aliment", un mijloc de a feri organismul de diverse boli, un mijloc de a menţine organismul într-o stare de „sănătate perfectă".

Toate aceste „teorii" nu rezistă unei critici ştiinţifice. Ştiinţa modernă ne arată cu claritate că alcoolul, folosit în cantităţi mai mari, este un toxic şi nu un „aliment", că în asemenea cantităţi el nu dă nici putere, nici sănătate, ci dimpotrivă reduce considerabil capacitatea de muncă atît fizică, cît şi intelectuală a omului. Alcoolul face parte din grupa toxicelor care produc în organism grave perturbări ce pot atinge ficatul, rinichii, creierul şi în special inima.

Ştiţi desigur, cum arată un beţiv. El este uşor de recunoscut. Faţa congestionată, tremurăturile mîinilor, mersul lipsit de siguranţă, mişcările dezordonate îl trădează deîndată. Mulţi alcoolici sînt pradă unor gînduri triste, devin fricoşi, alţii, dimpotrivă, sînt certăreţi şi uneori devin agresivi, sînt gata să provoace diferite scandaluri, tulbură odihna oamenilor, ajung chiar la acte criminale, devenind un pericol pentru cei din jur, pentru societate, pentru familie.

Ce se poate întîmpla unui alcoolic ?

În urma beţiei organismul nu rămîne nepăsător. El suferă dacă nu chiar de la prima beţie, dar în mod precis de la următoarele.

La alcoolicii cronici tulburările sînt mult mai grave.

Un simptom destul de frecvent la alcoolici este dispariţia complectă a poftei de mîncare ; la acei indivizi care au devenit robi ai alcoolului, apare destul de timpuriu invaliditatea urmată de o îmbătrînire timpurie. Ei pierd complect interesul pentru lumea înconjurătoare, încetează să mai ducă grija familiei, devin dezorganizaţi, delăsători în muncă.

Un exemplu de alcoolic l-a oferit un tînăr sănătos, robust, cu o inimă sănătoasă, care avînd un prilej de bucurie, a socotit că e bine să-l folosească pentru a se deda la băutură timp de aproape două săptămîni neîntrerupt. Sfătuit să nu mai bea alcool în mod exagerat, el argumenta că este sănătos tun şi poate suporta băutura. Continuînd să bea, alcoolul s-a acumulat în organism, inima nu a mai putut rezista acţiunii toxice a alcoolului şi peste puţin timp tînărul a decedat. La autopsie s-a constatat că moartea s-a datorat unei paralizii instantanee a muşchiului inimii, din cauza alcoolului.

De multe ori alcoolul atinge sistemul nervos. Cea mai frecventă tulburare psihică pricinuită de alcool este boala denumită „delirium tremens", manifestată la început prin tulburarea somnului, nervozitate, indispoziţie. Alcoolicii care prezintă această tulburare psihică au multiple halucinaţii — mai ales vizuale — la început noaptea, iar pe urmă şi ziua. Se întîmplă ca aceste halucinaţii să fie însoţite de halucinaţii auditive (cuvinte, muzică etc.).

Comportarea la locul de muncă al celor care au asemenea halucinaţii este stranie. Chiar dacă îşi pot continua lucrul, ei au în permanenţă diferite coşmaruri, li se pare că sînt în cîrciumă şi comandă băuturi, că au pe ei diferite orătănii; uneori comportarea lor faţă de tovarăşii de muncă devine periculoasă. Un astfel de alcoolic poate chiar să-şi perforeze timpanul urechii, să-şi scoată dinţii sau să se mutileze. De multe ori accidentele de acest fel aduc moartea.

Nu putem încheia această înşiruire a manifestărilor şi complicaţiilor date de alcoolism fără a arăta că excesul de băutură alcoolică influenţează activitatea organismului, creînd un teren favorabil pentru diferite boli ca pneumonia, tuberculoza pulmonară sau sifilisul sistemului nervos.

Mulţi alcoolici cunosc pericolul băuturii, dar nu cunosc complicaţiile ei, continuînd să bea sub motivul că nu se pot lecui, sau mai bine spus că nu găsesc nici o ieşire din această situaţie. Unii nu au destulă voinţă de a înceta excesul de alcool.

I. P. Pavlov considera că alcoolul aduce omenirii mai mult rău decît bucurie, deşi în multe cazuri el este folosit pentru a aduce bucurie.

Tineretul nostru trebuie să fie conştient de acţiunile dăunătoare ale alcoolismului şi să lămurească asupra acestui fapt pe acei care nu înţeleg încă pericolul excesului de alcool.

La oamenii mai vîrstnici care au căpătat o oarecare „vechime" în băutură, munca de lămurire şi de educaţie sanitară rămîne tot pe primul plan, însă în acest caz trebuie aplicat şi un tratament medical.

În ţara noastră în urma cercetărilor făcute de dr. Constanţa Parhon-Ştefănescu şi colaboratorii ei, pe baza fixării unor reflexe condiţionate, se foloseşte acum pentru dezalcoolizare un tratament supravegheat şi susţinut cu un medicament numit antabuz. Eficacitatea tratamentului se bazează pe provocarea unor fenomene de respingere a băuturii alcoolice şi durează în medie 6 luni, după care este indicat a se repeta tratamentul.

Tratamentul cu antabuz aplicat la alcoolici a dat rezultate bune. Spre exemplu: un individ de 36 ani, şofer, a băut multă vreme aproximativ pînă la un litru de ţuică pe zi. După tratament n-a mai făcut exces de alcool. Un alt caz: tratat tot cu acelaşi preparat, un individ care obişnuia să bea alcool mult încă de foarte tînăr, a devenit după tratament un om util societăţii.

Toate aceste exemple ne arată că alcoolismul, indiferent dacă este vorba de tineri sau adulţi, se poate vindeca.

Datoria fiecărui tînăr conştient, a fiecărui utemist mai ales, este de a combate cu tărie tendinţele unor tineri de a bea în mod exagerat alcool.

Trebuie îndepărtat din mintea unor tineri gîndul că „a şti să bei" constituie o dovadă a maturităţii. Mai sînt şi tineri care cred că la necaz (obţinerea unui calificativ slab la examen, sau săvîrşirea unei greşeli în muncă etc.) trebuie să bei ca să uiţi. Nu mai trebuie dovedit că asemenea concepţii sînt profund greşite şi nu pot în nici un caz să îndepărteze cauzele care au provocat neplăcerile.

În condiţiile vieţii noi din patria noastră, oamenilor muncii, tinerilor mai ales, le sînt deschise minunate perspective de dezvoltare. Noi nu trebuie să ne ameţim cu alcool pentru a ne face curaj sau pentru a îndrăzni să visăm în viitor. Dimpotrivă, deplina conştiinţă a muncii şi sarcinilor noastre ne este cel mai puternic imbold de a făuri o viaţă mereu mai fericită. Iar acei tineri care sub influenţe străine, duşmănoase, îşi încearcă puterea la băutură, trebuie ajutaţi să înţeleagă că drumul spre beţie trebuie înlocuit cu drumul spre terenul de sport, spre teatru, spre bibliotecă.

După preschimbarea documentelor U. T. M.

Preschimbarea documentelor U.T.M. a constituit pentru organizația de bază U.T.M. de la S.M.T. Fetești, regiunea Constanța, un important prilej de întărire a muncii fiecărui utemist în parte. Cu ocazia preschimbării carnetelor de membru și introducerii evidenței personale, munca politică a organizației de bază U.T.M. a fost supusă unei analize atente de către utemiști. În adunarea generală ținută înaintea începerii desfășurării activității de preschimbare a documentelor U.T.M., utemiștii au arătat că activitatea organizației va da roadele dorite numai dacă comitetul U.T.M. se va sprijini în munca sa pe inițiativa creatoare a masei de utemiști și tineri, dacă va asculta cu atenție părerile și criticile lor, dacă-și va organiza munca în așa fel încît fiecare utemist să aibă posibilitatea să-și manifeste inițiativa, să îndeplinească o sarcină obștească concretă.

Înaintea adunării de alegeri și a activității de preschimbare a documentelor U.T.M., de cele mai multe ori membrii comitetului U.T.M. căutau să ducă singuri munca de organizație. Despre un activ de utemiști și neutemiști care să sprijine munca comitetului nici nu se putea vorbi. Acum, comitetul U.T.M. a înțeles că, fără un larg activ format din cei mai buni utemiști și tineri, nu-și poate îndeplini cu succes sarcinile. Utemistul Moise Bădilă, adjunct cu problemele organizatorice în comitet, nu va putea controla, îndruma și ajuta singur munca celor 18 organizatori ai grupelor utemiste, acțiunea de pregătire a tinerilor pentru a deveni utemiști etc. Tot așa și cu celelalte resoarte. De aici s-a născut necesitatea ca comitetul U.T.M. să-și creeze în cel mai scurt timp un larg activ care să-l ajute în muncă.

Cu prilejul preschimbării documentelor U.T.M. a reieșit de asemenea, că comitetul U.T.M. nu a respectat întotdeauna principiul conducerii colective. Deși după adunarea de alegeri ședințele de comitet s-au organizat cu mai multă regularitate, totuși au fost cazuri cînd unele dintre ele s-au ținut fără ca mai întîi toți membrii comitetului să cunoască ordinea de zi, sau să primească materialul documentar asupra problemelor care urmau să fie discutate. De aceea și unele discuții se purtau de cele mai multe ori la un slab nivel critic și autocritic, iar hotărîrile luate se dovedeau a fi unilaterale, neconcrete.

Tot în adunarea generală organizată înaintea începerii preschimbării documentelor U.T.M. s-a arătat că organizația de bază U.T.M. a reușit să țină adunările generale la termenele fixate. Utemiștii au criticat însă faptul că unele dintre ele nu sînt pregătite în mod temeinic, că din acest motiv ele se desfășoară la un nivel scăzut, neatractiv, că nu iau în discuție problemele cele mai importante care preocupă pe utemiștii și tinerii din stațiune. Din această cauză — s-a precizat în adunare — nu toți utemiștii se simt obligați să participe la adunări, să ia cuvîntul la discuții, să-și aducă contribuția la lichidarea lipsurilor. Ținînd seamă de criticile aduse, comitetul U.T.M. a trecut la pregătirea adunărilor generale așa cum au cerut utemiștii. Membrii comitetului au discutat amănunțit cu mai mulți utemiști asupra ordinei de zi a adunării. Din această discuție a reieșit că mulți utemiști ar dori să discute într-o adunare felul cum își duc munca brigăzile utemiste în campania de primăvară. Apoi, după ce s-a ajuns la această concluzie, un grup de utemiști în frunte cu un membru al comitetului, tov. inginer Nichita Constantin, au primit sarcina să întocmească referatul cu tema: „Munca brigăzilor utemiste în campania de primăvară". Alți utemiști din acest colectiv au primit sarcina să popularizeze și să discute cu utemiștii și tinerii din stațiune despre tema adunării. În felul acesta toți utemiștii au participat la adunare, iar contribuția lor la îmbunătățirea activității brigăzilor U.T.M. a fost deosebit de rodnică.

În urma propunerilor făcute de utemiști în adunare, au putut fi antrenați în întrecerea socialistă toți tinerii din stațiune, iar brigada utemistă nr. 7 condusă de Ilie Pîrvu, organizîndu-și mai bine munca a reușit să devină în luna aprilie fruntașă pe întreaga stațiune. Atragerea unui număr cît mai mare de utemiști la pregătirea adunărilor și alegerea unor teme pentru adunări potrivit specificului muncii și dorinței utemiștilor, a contribuit serios la îmbunătățirea vieții de organizație, la îmbogățirea cunoștințelor politice, culturale și profesionale ale tineretului, pe de o parte și în același timp, a făcut să crească cu mult interesul utemiștilor pentru activitatea lor în producție. Spre deosebire de campania agricolă din toamna anului trecut, cînd stațiunea se găsea printre S.M.T.-urile codașe din regiune, anul acesta stațiunea și-a îndeplinit și depășit sarcinile de plan. A crescut numărul tinerilor fruntași în muncă. Au fost create noi brigăzi de producție. S-a reorganizat munca postului utemist de control. Prin recondiționarea unor piese și prin economisirea de combustibil, utemiștii și tinerii din stațiune au realizat economii de 33.700 lei.

Tinerii mecanizatori au muncit în campania de primăvară cu multă sîrguință, ca și la lucrările pentru prășitul mecanic al celor 100 de hectare semănate cu porumb de către colectiviștii din gospodăriile colective: „Horia", „Filimon Sîrbu" și „1 Mai". De asemenea, a crescut preocuparea organizației de bază U.T.M. pentru desfășurarea învățămîntului politic. La seminarul recapitulativ care s-a ținut de curînd, utemiștii au dovedit că și-au însușit lecțiile predate, că ei înțeleg mai bine politica partidului nostru și cum trebuie să lupte pentru traducerea ei în viață. Aproape toți utemiștii și tinerii mecanizatori sînt acum abonați la ziarele „Scînteia tineretului" și „Dobrogea nouă". Mult s-a îmbunătățit în stațiune și activitatea cultural-artistică. În acest scop s-a organizat o brigadă artistică de agitație, care a și prezentat unele programe legate de munca din stațiune. Se fac de asemenea pregătiri pentru popularizarea concursului permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiți cartea".

În fiecare brigadă, utemiștii citesc și comentează acum în colectiv evenimentele interne și internaționale. Prin munca voluntară a tinerilor mecanizatori a fost amenajat un parc în care s-au semănat flori și s-au plantat peste 400 de pomi fructiferi.

Este un lucru bine cunoscut în stațiune că în urmă cu vreo două luni organizația U.T.M. nu-și putea îndeplini sarcinile în cele mai bune condiții, că o bună parte dintre utemiștii buni deveniseră inactivi, pasivi față de muncă. Utemistul Marcel Vișinescu, de exemplu, de mai bine de 6 luni nu primise nici o sarcină concretă pe linie de organizație, nefăcînd altceva în acest timp decît să-și plătească cotizația și să participe la adunările generale. Așa au stat lucrurile și cu utemiștii Alexandru Toma, Ion Cernică și alții care au fost de asemenea „scăpați" din atenția comitetului U.T.M.

În perioada de preschimbare a documentelor U.T.M., comitetul U.T.M. a ținut seama în repartizarea sarcinilor de înclinațiile utemiștilor și de capacitatea lor de muncă. Astfel, atunci cînd s-a pus problema completării colectivului gazetei de perete, comitetul U.T.M. a încredințat această sarcină utemistului Aurel Proca, care se pricepe în această problemă. Utemistul Marcel Vișinescu a primit sarcina să ajute pe tînărul Ion Tuțuianu să se califice și să-l pregătească pentru a putea fi primit în U.T.M. Constantin Nichita răspunde acum de activitatea postului utemist de control. Fiind controlați și ajutați îndeaproape, acești utemiști își îndeplinesc cu conștiinciozitate sarcinile primite. Tinerii care nu sînt utemiști au fost încadrați în cercurile politice U.T.M., au primit anumite sarcini temporare pe care le-au dus la bun sfîrșit. Aceasta a făcut să crească interesul unor tineri ca Iulian Mălin, Constantin Icleanu, Ion Sava, Vasile Pintilie pentru munca de organizație, iar nu de mult ei au și fost primiți în U.T.M. În ultimul timp organizația de bază U.T.M. din stațiune s-a mărit cu încă 4 membri, rămînînd doar 3—4 tineri neutemiști, care sînt pregătiți însă pentru acest mare eveniment din viața lor.

În perioada de preschimbare a documentelor U.T.M. și mai ales după primirea noilor carnete, mulți utemiști au început să înțeleagă mai bine sarcinile de mare răspundere care stau acum în fața organizației U.T.M. și a stațiunii în care muncesc și — pe această bază — și-au sporit contribuția lor în producție. Tineri mecanizatori ca Ștefan Apolozan, Ion Gh. Popa, Dinu Vasile, Ilie Pîrvulescu, Dumitru Avram, Radu Vlad, Gh. Ene și alții reprezintă mîndria stațiunii. Ei au dat dovadă că cinstesc calitatea de membru U.T.M. lucrînd neobosit la organizarea muncii tinerilor din brigăzile de care răspund, la îngrijirea tractoarelor, la efectuarea arăturilor de bună calitate și la timp.

Sub conducerea organizației de partid din stațiune, organizația U.T.M. s-a preocupat mai mult decît în trecut de dezvoltarea în rîndul utemiștilor, a dorinței de a se pregăti pentru a putea deveni demni de marea cinste de a intra în rîndurile candidaților de partid. Pînă acum utemiștii Ștefan Apolozan, Ilie Pîrvu, Gheorghe Dinu, Gheorghe Nicolae, Nuța Proca, Moise Bădilă și Constantin Nichita au fost primiți în rîndurile candidaților de partid spre mîndria organizației care i-a crescut și educat.

Desfășurarea acțiunii de preschimbare a documentelor U. T. M. a dus în același timp la dezvoltarea și întărirea în rîndul utemiștilor din stațiune a vigilenței și combativității revoluționare față de elementele dușmănoase strecurate în organizație pentru a submina munca. Aflînd, de exemplu, că Viorel Deliu este fiul unui chiabur care locuiește în altă comună din raion și că prin viclenie a pătruns în 1949 în organizație, membrii comitetului U.T.M. au cercetat amănunțit acest caz. În cadrul unei adunări generale utemiștii au demascat pe Viorel Deliu care prin origina sa chiaburească și prin activitatea dusă s-a dovedit a fi un element dușmănos care nu are ce căuta în rîndurile organizației. Utemistul Radu Vlad luînd cuvîntul a povestit cu indignare cum a slugărit împreună cu părinții săi la moara chiaburului Deliu și a cerut imediata excludere din U.T.M. a lui Deliu Viorel. Dumitru Avram ca și Gheorghe Sanda și mulți alți utemiști au demascat cu tărie pe acest element dușmănos care a căutat să saboteze munca organizației de bază U.T.M. Votul unanim al utemiștilor pentru excluderea fiului de chiabur Deliu Viorel din organizație a dovedit hotărîrea utemiștilor din stațiune de a veghea în permanență la puritatea rîndurilor U.T.M., contribuind activ la întărirea organizației din toate punctele de vedere, la aplicarea și mai bine în viață a politicii partidului nostru.

★

De la preschimbarea carnetelor de membru și introducerea cărților de evidență personală la organizația de bază U. T. M. din S. M. T.-Fetești au trecut doar două luni. Cu toate acestea, comitetul U.T.M. condus și îndrumat îndeaproape de organizația de partid a obținut realizări însemnate în muncă. Trebuie să se țină seamă însă de faptul că îmbunătățirea activității organizației de bază în munca de mobilizare a utemiștilor și tinerilor la îndeplinirea sarcinilor care stau în fața organizației noastre, nu este o muncă de campanie. Ea trebuie continuată cu și mai mult entuziasm, iar preschimbarea documentelor de U.T.M. și introducerea cărților de evidență personală să constituie un prilej de întărire a muncii acestei organizații de bază U.T.M. din toate punctele de vedere.

GEORGETA VASILIU

Taximetre de stat în Constanța

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — La 1 iunie în stațiile de taximetre din Constanța au apărut mașini noi: Acestea sînt primele 10 taximetre de stat „Pobeda" M.-20, care vor deservi rapid și convenabil călătorii.

Pentru continua îmbunătățire a transportului în comun au mai sosit de asemenea din Uniunea Sovietică 6 autobuse noi „ZIS" și „Molotov", care au fost puse în circulație pe liniile 1 și 2.

Cu ajutorul noilor mașini, transportul pe traseele principale ale orașului s-a îmbunătățit simțitor.

Succesul depinde de voință

Examenul de matematici de la clasa a VIII-a B a Școlii medii de 10 ani nr. 13 din București a fost plin de surprize, de rezultate neașteptate. La geometrie — o materie socotită de elevi grea — 11 elevi din 29 au luat nota 5.

Pînă și Pompiliu Ionescu care pe primele două pătrare avea media 2, s-a descurcat acum așa de ușor încît comisia de examinare a apreciat că merită nota 4. Examenul acesta i-a amintit cîte goluri avea el în cunoștințe. Tovarășa profesoară îl scotea la tablă și el, elev în clasa a VIII-a, nu cunoștea fracțiile ordinare. Extragerea rădăcinii pătrate i-a dat iarăși mult de furcă. Își amintește cînd tovarășa profesoară Motaș i-a dat să rezolve zece exerciții cu rădăcina pătrată și cîte altele pentru ca astfel să-i poată ajunge din urmă pe colegi. Aceasta i-a prins tare bine.

Sînt grăitoare notele lui din a doua jumătate a anului școlar sau răspunsul dat acum la examenul de geometrie.

Dar parcă Dumitru Mircea știa mai multă matematică decît Ionescu cînd a venit la școală? Și totuși și el a răspuns bine la examen, a arătat că cunoaște geometria.

Interesant este cazul celor doi prieteni Vladimir Averbuch și Nicolae Emandin.

Colegii îi cunoșteau pe Vladimir și Nicolae ca pe doi băieți așezați, doi băieți care își văd de treburile lor; la școală sînt foarte cuminți, acasă, unul în tovărășia celuilalt, stăteau toată ziua fără să-și întrerupă studiile nici măcar pentru sport, atît de iubit de mulți dintre colegii lor.

De aici se și năștea marele mister: de ce, cu toată cumințenia lor, Emandin și Averbuch nu cunosc lecția cînd sînt ascultați, de ce numărul notelor slabe pe care le primesc începe să ia proporții?

Dar cum orice „mister" odată și odată se dezleagă, într-o bună zi s-a aflat și despre cei doi prieteni care-și petreceau timpul împreună, acasă la Averbuch. Aici nu-i stingherea nimeni (nici chiar mama lui Averbuch care stînd în camera vecină nu mai putea de mulțumire admirînd silința copiilor). Vladimir și Nicolae aveau aceeași „pasiune" — cititul; dar nu pentru a învăța, asta nu. Citeau toată ziua numai și numai literatură.

Dar toate au mers pînă într-o zi; aflînd că pasiunea colegilor lor a întrecut măsura, colectivul clasei a VIII-a B i-a criticat cu asprime iar tovarășa profesoară dirigintă Alis Motaș a stat de vorbă cu părinții cerîndu-le sprijin. Situația școlară a lui Vladimir și Nicolae nu era dintre cele mai bune, așa că se impunea o mai judicioasă organizare a timpului lor liber, o mai severă supraveghere din partea părinților.

În lunile ce au urmat, tovarășa dirigintă a ținut o permanentă legătură cu părinții lui Averbuch și Emandin, i-a încunoștiințat cu regularitate despre rezultatele la învățătură ale băieților.

Contactul strîns dintre școală și familie a avut un efect pozitiv asupra băieților. Așa bunăoară Averbuch și Emandin nu se împăcau deloc cu matematica, fizica și limba franceză. De cîte ori erau ascultați și nu cunoșteau problema, își justificau neștiința prin faptul că sînt materii grele, „imposibil" de învățat. Fiind însă controlați mai îndeaproape în studiu, ei au devenit parcă alți elevi; la toate orele, nu numai la literatura romînă, materia lor preferată, au început să dea răspunsuri frumoase și foarte sigure. Prietenia lor a căpătat și ea un alt caracter. Emandin care era mai slab pregătit, primește un ajutor temeinic de la Averbuch, elev cu mai mari posibilități de muncă, încît amîndoi ajung să se prezinte la același nivel ridicat de cunoștințe.

Acum cîteva zile a avut loc examenul la geometrie. Cei doi „literați", pînă acum cîteva luni certați cu „știința cifrelor", au rezolvat cu ușurință problemele destul de grele care le-au revenit. Tovarășa profesoară i-a felicitat și le-a trecut în catalog nota 4. Rezultat frumos, care a convins pe mulți elevi cum nu se poate mai bine că și matematica se poate învăța, că nu e o materie „imposibilă" cum susțineau adesea unii dintre ei.

★

Deși comuna Stoicănești din raionul Drăgănești e destul de mare, numărul celor care în trecut au pornit de aici pentru a merge să învețe carte se poate număra pe degete: odrasla domnului primar, a notarului și perceptorului, cîțiva pui de chiaburi și cam atît. Rar să auzi de vreun fiu de țăran muncitor care să fi putut termina vreun liceu sau o altă școală medie. Dar ce să mai vorbim de liceu cînd mai toți locuitorii vîrstnici n-au putut călca, în anii copilăriei lor, nici măcar pragul școlii primare...

Cînd îți vorbește despre acestea, Dumitru Osiceanu zîmbește și în privire îi citești fericirea. Nu-ți poate scăpa din vedere nici ușoara vibrație de mîndrie pe care i-o simți în glas atunci cînd îți spune: „eu și cu frații mei sîntem prima generație din neamul nostru care am pus mîna pe condei".

Cu ani în urmă nici prin gînd nu-i trecea țăranului sărac Osiceanu să ajungă ziua ca el, om necăjit, cu o casă de 9 copii să și-i poată vedea dezlegînd tainele slovelor tipărite în cărți...

Iată însă că astăzi familia Osiceanu are bucuria să-l vadă pe Dumitru elev în clasa a VIII-a a Școlii medii de 10 ani nr. 13 din București.

Dumitru Osiceanu e mîndru și se străduiește să nu-și facă de rîs familia. Învață cu îndîrjire; îl interesează și literatura și matematica și chimia și fizica. E atent la tot ce se predă în clasă și caută să pătrundă toate obiectele. Nici chiar limba lui Voltaire pe care mulți Osiceni poate nici n-au auzit-o nu e străină azi pentru Dumitru. E drept, i-a fost greu la început, s-a mai încurcat el ba în pronunție, ba la conjugări, dar pînă la urmă și franceza a mers bine. Ca o dovadă a „victoriei" repurtate, în rubrica respectivă a catalogului Dumitru are media 4.

Osiceanu este un elev cu multă voință și foarte perseverent. De acest lucru au avut prilejul să se convingă atît colegii săi cît și tovarășii profesori.

La începutul anului școlar de pildă, Dumitru întîmpina greutăți în aprofundarea unor probleme. Bagajul de cunoștințe cu care a intrat în clasa a VIII-a nu era bogat. Pe lîngă aceasta, în cursul anului Osiceanu a mai fost bolnav și a lipsit de la cursuri cîteva săptămîni.

Dar hotărîrea de a învăța, de a fi un elev bine pregătit l-a întărit, i-a dat puterea necesară pentru a trece cu succes peste toate aceste dificultăți. Ajutat de tovarășa dirigintă și simțind mereu alături mîna tovărășească a colegilor care, în timp ce el era bolnav, îl țineau la curent cu lecțiile, îi aduceau notițele necesare, Osiceanu a parcurs și aprofundat în întregime materia predată. Examenele l-au găsit pregătit și numai cu calificative bune în catalog.

În scurt timp Dumitru va pleca acasă, în satul său natal, pentru a-și petrece vacanța. După felul cum a început examenele, după cum a răspuns la geometrie, credem că va putea spune cu fruntea sus tatălui, mamei și fraților săi, că el, cel dintîi dintre Osiceni care a avut fericirea de a păși pragul unei școli medii nu-și face familia de rîs.

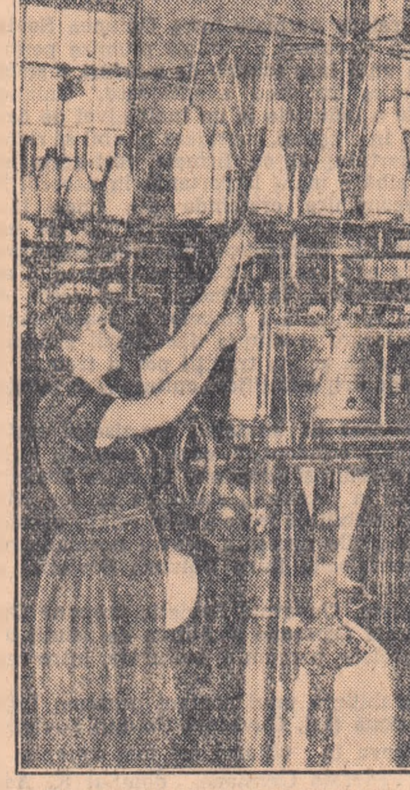
C. MANCIUR

O TÎNĂRĂ FRUNTAȘĂ

Föteles Ana este una dintre muncitoarele tinere care lucrează la fabrica de tricotaje pentru copii „Ioan Fonaghi" din Timișoara. Ana nu e un om deosebit, dar pe oricine vei întreba despre ea, nu-ți va vorbi decît în cuvinte pline de laudă. Ana are 20 de ani dar arată ca o copilă. Părul blond și bogat împletit în două cozi lungi, ochii verzi, cu pleoape ce-i acoperă în grabă să nu le trădeze tulburarea, nu pot trece neobservate.

A venit în fabrică acum trei luni, hotărîtă să învețe să lucreze la mașina de tricotat. Celelalte muncitoare au privit atunci cu îndoială pe codana ce roșea pentru orice fleac.

Ana s-a dovedit însă a fi harnică și cu multă dragoste de muncă, astfel că în scurt timp ea a cîștigat simpatia, ba chiar dragostea tovarășelor de muncă. Maistra secției de tricotat, Vilma Lauer, vorbește despre ea cu dragoste de mamă.

— E cea mai harnică din toată secția.

Maistra nu poate uita cu cîtă repeziciune și-a însușit meseria Föteles Ana, devenind într-un timp scurt o muncitoare de nădejde, cu o calificare deplină și a îndrăgit-o cu fiecare zi mai mult pentru rîvna cu care lucrează.

De la tovarășa Schauberger Maria am aflat multe în legătură cu munca Anei. Pe luna aprilie Ana are o depășire de plan de 22,7 procente, iar calitatea lucrului ei continuă să fie superioară. În strădania ei de a lucra mereu mai bine, Ana a reușit să cunoască și să-și însușească metodele Melnicov de legare a firului și Jandarova de preluare din mers a mașinii. Aceste metode ca și dragostea ei de muncă au ajutat-o ca ea să crească în ochii tuturor.

Organizația U.T.M. din fabrică a apreciat munca Anei primind-o în rîndul membrilor ei. La 21 aprilie Ana a devenit utemistă. Emoția Anei e încă foarte puternică atunci cînd își amintește de această zi. A fost doar una dintre cele mai însemnate din viața ei.

O discuție cu Ana e destul de dificilă însă. Nu-i place să vorbească prea mult despre persoana ei. Cînd am văzut-o prima dată, stătea cu mîinile pe genunchi și cu ochii ațintiți la mașina care funcționa normal, atentă în fiece clipă la bobinele care trebuiau schimbate. Și cînd vorbea tot la fire se uita.

— Da, îmi place munca asta și lucrez cu drag. Și dacă lucrezi cu atenție și cu pricepere, nu se poate să nu iasă lucru bun.

Mai mult n-a mai spus. Cînd vorbește, tot timpul zîmbește ca un școlar prins în încurcătură. Iată, una dintre bobine e pe sfîrșite. Cu multă delicatețe ea a legat firul, înălțîndu-se pe vîrfuri, căci Ana nu e prea înaltă.

Dar Ana e tînără și vara la Timișoara e minunată, iar pe malul Begăi e atît de frumos să te plimbi în amurg, sau în serile cînd luna își cerne razele printre ramurile copacilor. Cînd i-am pomenit Anei despre toate acestea și am întrebat-o dacă nu are un prieten, a roșit puternic și a tăcut.

Am lăsat-o fără să insist. Răspunsul l-am văzut însă peste vreun sfert de ceas cînd în materialul tricotat a apărut un mic defect, semn că firul se rupsese la un moment dat și de emoție Ana nu l-a observat.

De aceea am lăsat-o pe Ana să lucreze liniștită.

RODICA ȘERBAN

Munca de contractări în raionul Tg. Jiu trebuie îmbunătățită

Mulți țărani muncitori din raionul Tg. Jiu se conving de avantajele ce se pot obține prin creșterea de animale, precum și de importanța deosebită a contractărilor și achizițiilor pentru dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraș și sat, pentru îmbunătățirea aprovizionării celor ce muncesc de la orașe și sate.

Specificul raionului Tg. Jiu prezintă condiții necesare creșterii și îngrășării de animale și păsări. Aproape fiecare țăran muncitor crește în gospodăria sa de la cinci pînă la zece oi, 1-2 mînzați, 2-3 porci, precum și un însemnat număr de rațe, gîște și alte păsări. Datorită acestor condiții, realizările obținute în acest domeniu sînt mulțumitoare. Anul trecut de pildă, planul la toate sortimentele a fost îndeplinit de ORACA Tg. Jiu, în proporție de 129,3 la sută.

Dacă anul trecut ORACA a reușit să realizeze planul pe sortimente, anul acesta rezultatele sînt cu mult mai mici. Astfel, pe perioada 1 ianuarie-20 mai a.c., sarcina de plan a fost realizată în proporție de numai 79,2%. Nici la încheieri de contracte pe noul an nu s-a realizat planul.

Tovarășii Ionescu Nicolae, șeful bazei ORACA și Bardan Ion, referent tehnic, consideră că dacă planul a fost defalcat după specificul fiecărei comune și pe fiecare achizitor în parte, munca este bine organizată și deci se va desfășura de la sine. Ei au uitat pe semne, că orice muncă trebuie să aibă la bază controlul și îndrumarea de fiecare zi. În problema achizițiilor, acești conducători se lasă la remorca pieței libere.

Achizitorii nu au fost lămuriți decît asupra problemelor tehnice, despre modul cum trebuie să-și ducă munca în satele raionului. Latura politică a hotărîrii partidului și guvernului cu privire la contractări și achiziții, avantajele țăranilor muncitori ce decurg din conținutul ei, este o sarcină — după părerea organelor de conducere și a achizitorilor de la baza ORACA — ce revine numai agitatorilor, deputaților comunali, organizațiilor politice etc.

Dar despre lipsurile achizitorilor, despre lipsa de îndrumare și control, conducerea bazei ORACA nu amintește nimic. Să luăm numai cîteva cazuri: achizitorul Ion Dănou a încheiat cu Cric Atena, din comuna Brădiceni, un contract pentru creșterea și îngrășarea a doi porci, pentru care a fost avansată suma de 400 lei. În realitate „porcii" erau purcei care între timp au fost vînduți. În aceeași comună, achizitorul Ion Dănou a plătit un avans de 400 lei cetățeanului Blendea Alexandru pentru 10 oi și 10 miei. În realitate Blendea Alexandru nu are decît 7 oi și 2 miei. Atunci cînd cetățeanul i-a spus achizitorului adevărul, acesta tot a încheiat contractul, motivînd că nu are voie să încheie contracte decît pentru cel puțin 10 oi și 10 miei.

Dacă au fost obținute unele succese la contractări și achiziții de animale, aceasta se datorește muncii politice dusă în rîndul țăranilor muncitori de către organizațiile de masă sub conducerea organizațiilor de partid.

Totuși, față de posibilitățile existente, organele ORACA care răspund direct de această problemă, trebuie să treacă deîndată la o activitate temeinic organizată și la un control eficace asupra îndeplinirii fiecărei prevederi a planului pe care îl au.

Desfășurînd o permanentă și vie activitate pentru creșterea volumului de produse agro-alimentare achiziționate și contractate, ORACA-Tg. Jiu va sprijini traducerea în viață a măsurilor luate de guvern și partid, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Sînt fericit că am putut veni în frumoasa voastră țară

Declarația comandorului GEORGES JOUNEAU, membru în Comitetul național al mișcării pentru pace din Franța

Comandorul Georges Jouneau, membru în Comitetul național al mișcării pentru pace din Franța a fost oaspete al țării noastre cu prilejul Adunării reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R. În timpul ocupației Franței de către hitleriști, comandorul Jouneau a condus detașamentele franceze de partizani (Maquis) din Vercors, regiunea Alpilor. El este posesorul a numeroase distincții militare ale mișcării franceze de rezistență și a fost citat de 4 ori cu ordin de zi pe armată.

Înainte de a părăsi țara, el a acordat un interviu unui redactor al Agenției de Presă „Agerpres".

Sînt nespus de fericit — a spus comandorul Jouneau — că am putut veni în frumoasa dvs. țară, cu atît mai mult cu cît aceasta s-a întîmplat în cadrul unei mărețe manifestări a luptei noastre comune pentru pace. Un francez nu se simte cîtuși de puțin străin în țara dvs. Pretutindeni se simte profunda prietenie care există între popoarele francez și romîn. Un episod impresionant al acestor legături îl constituie participarea a numeroase grupuri de romîni în mișcarea franceză de rezistență, în timpul războiului antihitlerist. Comportarea lor eroică este amintită cu recunoștință de poporul francez.

Reprezentînd mișcarea pentru pace din Franța am participat cu mult interes la lucrările Adunării reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R. Ceea ce m-a impresionat în mod deosebit a fost seriozitatea și interesul cu care muncitorii, țăranii și numeroși intelectuali au participat la lucrări. Reprezentanții minorităților naționale și-au exprimat cu hotărîre voința de a lupta pentru pace în rîndurile întregului popor.

Din convorbirile avute cu muncitori și tehnicieni, la uzinele „Ernst Thälmann" și „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, am constatat cu cîtă dragoste se străduiesc ei să producă tractoare și autocamioane cît mai multe și mai bune, pentru a grăbi ritmul construcției socialiste. Am observat cu cîtă bucurie și interes era notată și discutată fiecare remarcă sau sugestie pe care am făcut-o, dat fiind că eu lucrez în domeniul mecanicii. În privirea fiecăruia am citit preocuparea aproape pasionantă de a îmbunătăți cît mai mult calitatea producției.

Am văzut cu plăcută surpriză mărețe înfăptuiri ale socialismului cum sînt Combinatul poligrafic Casa Scînteii, fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", noi cartiere muncitorești, Palatul Pionierilor, casele de odihnă de la Sinaia. Toate acestea vorbesc clar despre elanul unui popor liber care își făurește o viață nouă și a cărui luptă pentru pace are rădăcini adînci în însăși această realitate de necontestat.

Comandorul Jouneau a vorbit apoi despre mișcarea pentru apărarea păcii din Franța. Poporul francez — a spus el — se împotrivește cu hotărîre politicii de reînarmare a Germaniei occidentale, de includere a acesteia în blocul Atlanticului de nord, politică ce periclitează grav pacea lumii.

În încheiere, comandorul Jouneau și-a exprimat încrederea că relațiile tradiționale de prietenie dintre poporul romîn și cel francez se vor întări din ce în ce mai mult.

Concursurile sportive ale tineretului

O ACTIVITATE RODNICĂ

Stadioanele din orașele și satele patriei noastre, bazinele de înot, poligoanele de tir, nenumăratele baze sportive din întreaga țară cunosc în aceste zile un freamăt neobișnuit. Tinerii din orașele și satele patriei au început minunatele întreceri sportive care cinstesc Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia: Concursurile sportive ale tineretului. Zeci de mii de tineri muncitori, țărani muncitori, elevi, studenți și ostași au început să se întreacă în cadrul acestei minunate competiții sportive la înot sau ciclism, la volei sau fotbal, la șah sau atletism, la tir sau oină. Nu există colț al țării unde Concursurile sportive ale tineretului să nu atragă în cadrul întrecerilor mase tot mai largi de tineri. În această direcție, în antrenarea cît mai multor tineri la întrecerile sportive închinate Festivalului, a dovedit multă preocupare și inițiativă comisia de organizare a Concursurilor din raionul Brezoi, regiunea Pitești. La sfîrșitul lunii aprilie a luat ființă comisia raională de organizare a Concursurilor.

În fiecare organizație de bază U.T.M., fiecare tînăr în parte a primit cu nespusă bucurie vestea organizării Concursurilor sportive ale tineretului în cinstea Festivalului. Problema principală a constituit-o popularizarea competiției, a probelor și concursurilor care vor avea loc, precum și antrenarea largă a tinerilor în cadrul întrecerilor. Aceasta s-a făcut cu ajutorul panourilor, fotomontajelor, lozincilor mobilizatoare, gazetelor de perete și, acolo unde existau, cu ajutorul stațiilor de radioficare.

Astfel, sute și mii de tineri din comunele și satele Ciineni, Perișani, Voineasa, Călimănești, Titești, Priloage, Greblești, Boișoara ca și de la întreprinderile I.F.E.T. și U.I.L.-Brezoi au hotărît cu entuziasm să participe la întrecerile de volei, oină, fotbal, tir, atletism etc. din cadrul Concursurilor sportive ale tineretului.

În comuna Voineasa de pildă, zeci de tineri țărani muncitori, aparținînd și satelor dimprejur, și-au exprimat dorința de a participa cu toții la întrecerile sportive. Tinerii de aci duceau însă lipsă de o bază sportivă. De altfel, comuna Voineasa este una din puținele din raionul Brezoi în care nu exista o bază sportivă. Discutînd problema participării lor la aceste întreceri, tinerii au luat hotărîrea să amenajeze și în comuna lor o bază sportivă — și anume, un teren de fotbal, unul de volei, o pistă cu obstacole G.M.A. gradul I și II. Utemiștii și tinerii muncitori de la întreprinderile I.F.E.T. și U.I.L.-Brezoi au hotărît și ei să cinstească Festivalul cu o frumoasă construcție. La chemarea organizațiilor de bază U.T.M. din întreprinderile lor și cu sprijinul activ al comisiei raionale, utemiștii și tinerii din aceste întreprinderi au început construirea în centrul raional a unui mare bazin de înot. Săpăturile au fost terminate, iar de curînd a început betonarea bazinului. Acesta este situat în apropierea rîului Lotru de unde apa va fi captată printr-un canal colector și primenită permanent cu ajutorul unui canal de scurgere. În curînd, în noul bazin de înot tinerii muncitori de la întreprinderile I.F.E.T. și U.I.L.-Brezoi vor începe întrecerile în cadrul Concursurilor sportive ale tineretului.

Fără îndoială că în raionul Brezoi, comisia de organizare a obținut o seamă de succese evidente. Este îmbucurător să constați că aproape nu există sat sau comună în raion fără o bază sportivă sau că în unele locuri foarte neprielnice din punct de vedere geografic (comuna Voineasa este așezată în vîrf de munte) tinerii se pregătesc totuși cu însuflețire pentru a participa la Concursurile sportive ale tineretului. Ar fi greșit însă dacă s-ar crede că tovarășii din comisia de organizare raională au rezolvat cu succes toate problemele. De pildă, comisia raională nu s-a preocupat în suficientă măsură pentru a forma la timp comisiile de organizare în comune. Unii membri ai comisiei raionale au evitat să se deplaseze în comune pentru a ajuta la formarea comisiilor comunale. În comuna Mălaia de pildă, (de care răspunde tovarășul Beldiman Dumitru — președinte al C.C.F.S. raional și membru în comisia raională de organizare) nici pînă la 28 mai nu luase ființă încă comisia de organizare. Fără îndoială că și tovarășul Pavel Ion, președinte al comisiei raionale de organizare — răspunde de această problemă. El n-a controlat îndeajuns felul cum își desfășoară activitatea membrii comisiei raionale.

În raionul Brezoi există toate condițiile ca întrecerile sportive ce se desfășoară în cinstea Festivalului să cunoască un succes desăvîrșit. Aceasta o garantează succesele obținute pînă acum, condițiile tehnice asigurate precum și entuziasmul tinerilor dornici să participe din tot sufletul la aceste întreceri.

R. CALARAȘANU

Nota Guvernului Sovietic către Guvernul Republicii Federale Germane

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 iunie ambasada U.R.S.S. în Franța a remis ambasadei Republicii Federale Germane la Paris următoarea notă a Guvernului Sovietic către Guvernul Republicii Federale Germane (Germania occidentală):

„Guvernul U.R.S.S. are onoarea să declare următoarele Guvernului Republicii Federale Germane:

Guvernul Sovietic consideră că interesele păcii și securității europene, ca și interesele naționale ale popoarelor sovietic și german, cer normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Experiența istoriei învață că menținerea și întărirea păcii în Europa depind într-o măsură hotărîtoare de existența unor relații normale, bune, între popoarele sovietic și german. Pe de altă parte, lipsa unor asemenea relații între cele două popoare nu poate să nu dea naștere la neliniște în Europa și să nu agraveze încordarea internațională generală. O asemenea situație convine numai forțelor agresive, interesate în menținerea încordării în relațiile internaționale. Or, cel care vrea menținerea și întărirea păcii nu poate să nu dorească normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Popoarele Uniunii Sovietice și Germaniei sînt cele mai interesate într-o astfel de normalizare a relațiilor dintre U.R.S.S. și Republica Federală Germană. Se știe că în anii cînd între popoarele noastre au existat relații de prietenie și colaborare, ambele țări au tras mari foloase. Și, dimpotrivă, relațiile dușmănoase și războaiele dintre popoarele noastre, care au avut loc în trecut, le-au adus nenumărate nenorociri, lipsuri și suferințe.

În cele două războaie mondiale cele mai mari jertfe le-au adus popoarele sovietic și german. Pierderile popoarelor Uniunii Sovietice și Germaniei în aceste războaie se numără în milioane de oameni și depășesc de cîteva ori pierderile tuturor celorlalte state luate la un loc, care au participat la război. Ruinele orașelor, satele prefăcute în cenușă, distrugerea unor imense bogății ale celor două popoare — acestea au fost consecințele războaielor dintre statele noastre.

Guvernul sovietic nu poate să nu atragă atenția guvernului Republicii Federale Germane asupra faptului că în prezent anumite cercuri agresive din unele state urzesc planuri care au drept scop să opună Uniunea Sovietică și Germania occidentală una împotriva celeilalte și să împiedice îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre. Înfăptuirea planurilor acestor cercuri agresive poate duce la un nou război, care de data aceasta ar transforma în mod inevitabil teritoriul Germaniei într-un cîmp de luptă și de distrugeri. Un astfel de război pe teritoriul Germaniei, cu aplicarea celor mai noi mijloace de exterminare în masă, ar fi în ceea ce privește consecințele sale, mai crud și mai pustiitor decît toate războaiele de pînă acum.

Nu se poate îngădui ca evenimentele să evolueze pe o astfel de cale. Primejdia ce amenință poate fi preîntîmpinată dacă între țările noastre vor fi stabilite relații normale, bazate pe încredere reciprocă și colaborare pașnică.

În ceea ce privește statul sovietic, în ciuda tuturor nenorocirilor ce i-au fost pricinuite în timpul războiului trecut, el nu s-a călăuzit niciodată de un sentiment de răzbunare față de poporul german. Acest lucru este dovedit de poziția Uniunii Sovietice, care corespunde intereselor naționale vitale ale poporului german în rezolvarea problemei germane în perioada de după război, precum și de relațiile reciproce bune stabilite între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană, care se dezvoltă pe baza trainică a egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne.

Totodată, guvernul sovietic pornește de la aceea că stabilirea și dezvoltarea unor relații normale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană vor contribui la rezolvarea problemelor nereglementate privind întreaga Germanie și vor trebui astfel să ajute la rezolvarea principalei probleme naționale, generale, a poporului german — restabilirea unității unui stat democrat german.

Toate acestea arată că normalizarea relațiilor între țările noastre corespunde pe deplin nu numai intereselor naționale ale Germaniei și Uniunii Sovietice, ci și intereselor întăririi păcii și securității tuturor statelor europene.

Guvernul sovietic atribuie de asemenea o deosebită importanță stabilirii unor relații mai stabile în domeniul comerțului între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. În această ordine de idei este cazul să se amintească că în trecut Uniunea Sovietică și Germania au avut largi relații comerciale reciproc avantajoase, iar circulația mărfurilor se ridica adesea la o cincime din întregul comerț exterior atît al Uniunii Sovietice, cît și al Germaniei.

În prezent Uniunea Sovietică întreține largi legături comerciale cu Republica Democrată Germană. Comerțul între U.R.S.S. și Republica Federală Germană are un caracter limitat și nestabil.

Or, în condițiile unor relații normale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană ar exista premize pentru dezvoltarea și între ele a unui larg schimb de mărfuri și stabilirea de legături economice reciproc avantajoase. Uniunea Sovietică, care dispune de o industrie la un înalt nivel de dezvoltare și de o agricultură în creștere, consideră posibil să ridice considerabil nivelul comerțului ei cu firmele vest-germane, ceea ce nu poate să nu aibă o mare importanță în deosebi în condițiile nestabilității economice crescînde din unele țări.

În normalizarea relațiilor dintre țările noastre un rol important îl pot avea legăturile culturale. Legăturile științifice, culturale și tehnice dintre popoarele U.R.S.S. și Germaniei au, după cum se știe, vechi tradiții. Întreținerea unor astfel de legături a îmbogățit viața spirituală a ambelor popoare, exercitînd o influență binefăcătoare și asupra dezvoltării generale a culturii europene. Firește că aceste tradiții pot și trebuie să servească dezvoltării colaborării științifice, culturale și tehnice între cele două țări.

Guvernul Sovietic consideră că anularea așa-zisului statut de ocupație pentru Germania occidentală, care a îngrădit legăturile ei politice externe, precum și adoptarea de către Sovietul Suprem a legii cu privire la încetarea stării de război între U.R.S.S. și Germania și la stabilirea între ele de relații pașnice — creează în prezent condițiile necesare pentru normalizarea și stabilirea de relații nemijlocite între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

În conformitate cu aceasta, Guvernul Sovietic propune Guvernului Republicii Federale Germane stabilirea de relații directe diplomatice și comerciale, precum și culturale, între cele două țări.

Considerînd de dorit stabilirea unui contact personal între oamenii de stat ai celor două țări, Guvernul Uniunii Sovietice ar saluta sosirea la Moscova în viitorul cel mai apropiat a Cancelarului Republicii Federale Germane, domnul K. Adenauer și a altor reprezentanți pe care Guvernul Republicii Federale Germane ar dori să-i trimită la Moscova pentru discutarea problemei stabilirii de relații diplomatice și comerciale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană și pentru examinarea chestiunilor legate de aceasta.

7 iunie 1955".

Lupte violente în Vietnamul de sud

PARIS 7 (Agerpres). — Agenția „France Presse" anunță că în Vietnamul de sud continuă cu tot mai multă înverșunare luptele între unitățile militare ale guvernului Ngo Dinh Diem și detașamentele armate ale sectelor religioase Hoa Hao și Binh Xuyen. In ciuda ploilor tropicale abundente care cad în regiunea Saigon și în provincia Cochinchina trupele guvernamentale își continuă ofensiva împotriva detașamentelor armate ale sectei Hoa Hao. Agenția France Presse precizează că potrivit ultimelor rapoarte sosite de la Saigon la operațiuni participă peste 50 de batalioane ale trupelor guvernamentale, sprijinite de artilerie, tancuri, parașutiști.

Știrile sosite de la Saigon anunță că în rîndul comandanților sectelor religioase s-au ivit unele neînțelegeri cu privire la comanda trupelor. Ca urmare a acestui fapt generalul Lam Thanh Nguyen unul din comandanții sectei Hoa Hao a început negocieri cu Ngo Dinh Diem în vederea încheierii unui armistițiu.

Operațiunile militare din Vietnamul de sud provoacă în afară de pierderile de pe nenumăratele fronturi de luptă și numeroase victime în rîndurile populației civile. Ziarul „Liberation" anunță că numai în ultimele zile, în urma operațiunilor militare au fost ucise sau rănite peste 1.000 de persoane.

Ședința parlamentului austriac

VIENA 7 (Agerpres). — La 7 iunie a avut loc o ședință a Consiliului național Austriac (Parlamentul) la care s-a discutat textul Tratatului de stat cu privire la restabilirea Austriei independente și democrate și propunerea președinților fracțiunilor parlamentare cu privire la neutralitatea Austriei.

După discuții s-a trecut la vot. Deputații au aprobat în unanimitate textul Tratatului de stat cu privire la restabilirea Austriei independente și democrate.

Apoi deputații au trecut la examinarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi: raportul Comitetului principal cu privire la propunerea președinților fracțiunilor parlamentare în legătură cu declararea neutralității Austriei.

După încheierea dezbaterilor, deputații au adoptat în unanimitate propunerea președinților fracțiunilor, potrivit căreia parlamentul propune guvernului să elaboreze o lege constituțională cu privire la neutralitatea Austriei.

Congresul Uniunii Revoluționare a Tineretului Mongol

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS
Răspunzînd invitației C. C. al Uniunii Revoluționare a Tineretului Mongol, o delegație a U.T.C.L. din U.R.S.S., compusă din N. V. Dihnov, (conducătorul delegației), B. I. Stukalin, L. I. Malova și V. B. Voronțov, a părăsit Moscova plecînd spre Ulan Bator.

Delegația U.T.C.L. din U.R.S.S. va lua parte la lucrările Congresului al 12-lea al Uniunii Revoluționare a Tineretului Mongol.

Sosirea la Moscova a primului ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS
La 7 iunie au sosit la Moscova într-o vizită oficială Jawaharlal Nehru, primul ministru și ministru al Afacerilor Externe al Republicii India și persoanele care-l însoțesc.

La ora 18, avionul a aterizat pe aeroportul central, pavoazat cu drapelul de stat al Republicii India și Uniunii Sovietice.

Oaspeții au fost întîmpinați de N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, de miniștri, locțiitori de miniștri, reprezentanți ai oamenilor muncii din Moscova, reprezentanți ai presei. Oaspeții au fost întîmpinați de asemenea de K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S., de M. A. Menșikov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice în Republica India, precum și de șefii ambasadelor și legațiilor, acreditați la Moscova.

Pe aeroport a fost aliniată o gardă de onoare și au fost executate imnurile Republicii India și Uniunii Sovietice.

Primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru, a rostit la microfon o cuvîntare. Pe întregul parcurs de la aeroport, oaspeții au fost salutați de zeci de mii de oameni ai muncii din Moscova.

Plecarea din Praga a lui J. Nehru

PRAGA 7 (Agerpres). — C.T.K. transmite:
La 7 iunie, primul ministru al Indiei, J. Nehru, care a vizitat Cehoslovacia, în drum spre Uniunea Sovietică, a părăsit Praga, plecînd spre Moscova.

La aeroport, primul ministru J. Nehru a fost însoțit de V. Siroky, primul-ministru al Cehoslovaciei, Jaromir Dolansky, prim vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Vaclav Kopecky și Ludmila Jankovcova— vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Vaclav David, ministrul Afacerilor Externe și alți membri ai guvernului cehoslovac.

Telegrama adresată de K. E. Voroșilov regelui Haakon al Norvegiei

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite:
Ziarele sovietice din 7 iunie publică următoarea telegramă adresată de K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., majestății sale regele Haakon al VII-lea al Norvegiei:

Cu prilejul celei de a 50-a aniversări a proclamării independenței statului norvegian, rog pe majestatea voastră să primească din partea mea personal și din partea popoarelor Uniunii Sovietice felicitări sincere și cele mai bune urări.

Năzuința poporului norvegian spre independență a fost totdeauna privită cu simpatie în țara noastră. Poporul sovietic este convins că întărirea bunelor relații dintre U.R.S.S. și Norvegia corespunde năzuințelor sincere ale celor două țări.

K. VOROȘILOV
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

Feroviarii englezi în grevă au respins chemarea adresată de Eden de a relua lucrul

LONDRA 7 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că răspunsul negativ dat de cei 70.000 de feroviari greviști la „apelul" primului-ministru Eden care a cerut încetarea grevei fără a se satisface revendicările greviștilor a cauzat o scădere sensibilă a cursului lirei sterline la Bursa de schimb din Londra.

Agenția United Press relatează că la 4 iunie în cadrul împuternicirilor excepționale, guvernul a ordonat rechiziționarea camioanelor particulare pentru a transporta cărbune în regiunile industriale unde se simte o lipsă acută.

Referindu-se la greva personalului de pe cele cinci mari transatlantice, agenția Reuter arată că întrucît nu sînt semne ca această nouă grevă să se termine în viitorul apropiat, există temeri că ea va putea deveni o a treia serioasă sursă de îngrijorare pentru guvern după greva feroviarilor și cea a docherilor care continuă în principalele porturi engleze.

Declarația lui Eisenhower

NEW YORK 7 (Agerpres). — TASS
Luînd cuvîntul în fața noii promoții a Academiei militare americane din West-Point, președintele S.U.A., Eisenhower, s-a referit la planurile conferinței celor patru puteri. El a declarat că „proiectata conferință a celor patru puteri nu este decît un început al reluării eforturilor care pot dura timp de o generație" și că această conferință poate fi urmată „de o întreagă serie de conferințe". Președintele a insistat asupra ideii că este puțin probabil ca proiectata întîlnire dintre conducătorii celor patru puteri să aducă rezultate hotărîtoare și „să însănătoșească" situația internațională pătrunsă de suspiciuni reciproce.

Declarînd că S.U.A. trebuie să se hotărască „să studieze toate căile cuvenite spre o pace durabilă și justă", Eisenhower a subliniat totodată în mod deosebit că S.U.A. intenționează să acționeze și pe viitor de pe „poziții de forță".

Construirea unor obiective industriale în Bosnia și Herțegovina

BELGRAD 7 (Agerpres). — TASS
După cum relatează ziarul „Vecerne Novosti", în Bosnia și Herțegovina se termină construirea unei serii de mari obiective industriale.

La Maglaj este aproape terminată construirea unei fabrici care va produce anual 24.000 de tone de celuloză, 22.000 de tone de hîrtie și 16.800 de tone de saci de hîrtie.

Se desfășoară intens lucrările de montare a celui de al treilea agregat al hidrocentralei „Jablanița". În vara acestui an agregatul va fi pus în funcțiune. Anul viitor se va termina montarea celorlalte trei agregate.

Cultură fizică și sport

Noi întîlniri internaționale ale fotbaliștilor din R.P.R.

Echipa reprezentativă de fotbal a R.P.R. va susține două întîlniri internaționale în cursul acestei luni. Fotbaliștii romîni vor întîlni la 12 iunie în orașul Oslo echipa Norvegiei, iar 3 zile mai tîrziu vor evolua la Götteberg unde vor juca cu echipa selecționată a Suediei. Aceste noi întîlniri internaționale constituie două examene serioase pentru fotbaliștii noștri deoarece echipele Suediei și Norvegiei se bucură de un frumos prestigiu în cercurile sportive internaționale. După jocul cu echipa R. P. Polone de la București, componenții lotului nostru de fotbal și-au continuat pregătirile sub îndrumarea antrenorului Gh. Popescu. Lotul fotbaliștilor romîni selecționabili cuprinde pe Birtașu, Cosma, Pahonțu, Androvici, Băcuț II, Apolzan, Călinoiu, Peretz, Ozon, Ene II, Georgescu, Suru și alții.

Din acest lot, zilele acestea se va alcătui definitiv echipa care ne va reprezenta în aceste întîlniri internaționale.

Amatorii de fotbal din Capitală vor avea prilejul să urmărească duminică o nouă întîlnire internațională de fotbal. Oaspeții sportivilor romîni sînt fotbaliștii cunoscutei echipe bulgare Lokomotiv din Sofia. Echipa feroviarilor din țara prietenă și vecină va juca cu echipa selecționată a asociației Locomotiva. Întîlnirea suscită un interes deosebit mai ales că echipa feroviarilor romîni s-a comportat remarcabil în recentul turneu întreprins în U.R.S.S.

Echipa de fotbal Flacăra Ploești va susține în luna aceasta 3 întîlniri internaționale în R. Cehoslovacă. Programul meciurilor este următorul: 12 iunie la Prostesov; 16 iunie la Brno; 19 iunie la Kosice.

PE SCURT

● Meciul de șah dintre echipele reprezentative ale U.R.S.S. și R. P. Ungare, care s-a desfășurat timp de două săptămîni la Budapesta a luat sfîrșit. După jucarea partidelor întrerupte în ultimele runde, victoria a revenit echipei U.R.S.S. cu scorul final de 20—12.

★

● Echipa selecționată de fotbal a asociației Locomotiva din R.P.R. a vizitat timp de două săptămîni Uniunea Sovietică. În acest timp fotbaliștii romîni au susținut trei întîlniri la Moscova, Tbilisi și Leningrad. La 6 iunie, Comitetul pentru cultură fizică și sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și secția unională de fotbal au oferit o recepție în cinstea fotbaliștilor asociației Locomotiva. Alături de oaspeți, la recepție au luat parte fotbaliști sovietici, lucrători ai Comitetului pentru cultură fizică și sport precum și reprezentanți ai cercurilor sportive din Capitala sovietică.

Au fost de asemenea de față funcționari superiori ai ambasadei R.P.R. la Moscova.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria: Festivalul filmului polonez, Urmărirea; **Republica, București, Arta:** Umberto D.; **I. C. Frimu:** Mandy; **Al. Popov:** Neamul Jurbinilor; **Magheru, Înfrățirea între popoare:** Eu și bunicul; **Filimon Sîrbu, Elena Pavel:** Conștiința; **Victoria, 1 Mai:** Submarinul 322; **Gh. Doja:** Îmblînzitoarea de tigri; **Maxim Gorki:** Pe cîmpiile Kubanului, Dansuri valahe, În lumea jucăriilor; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Noutățile zilei, Țapul muzicant, Gimnaștii sovietici la Roma, Puiul de vulpe, Cursa Scînteii 1955; **Lumina, Volga:** Merele de aur; **Tineretului:** Stele vesele; **8 Martie:** Undeva în Bizonia; **Vasile Roaită:** Examen de maturitate; **Cultural:** Cine-și iubește nevasta; **Unirea:** Aventurile vasului Bogatîr; **C. David:** Jucătorul de rezervă; **Al. Sahia:** Pumnul de fier; **Flacăra:** Un caz în taigă; **T. Vladimirescu:** A fost odată un împărat; **Miorița:** Mînuitorul de păpuși; **Moșilor:** Mikluho Maklai; **23 August:** Mînăstirea din Parma; **Donca Simo:** Un om teribil; **Ilie Pintilie:** Poteci primejdioase; **Popular:** Încercarea fidelității; **M. Eminescu:** Copiii din Hiroshima; **8 Mai:** Stiletul; **Libertății:** Portul din nord; **N. Bălcescu:** Cei 13; **Munca, Rahova:** Ivan cel groaznic; **Gh. Coșbuc:** Frumusețea diavolului; **Olga Bancic:** Cîntecul fluviilor; **Aurel Vlaicu:** Libelula, Pe drumul libertății.

Răspundem la întrebările cititorilor

Două politici reflectate în două tratate

Dacă un ministru american se enervează, cel puțin cîteva ziare țin isonul furiei sale și își înveninează limbajul. Dacă guvernul american în totalitatea sa este cuprins de enervare, lucrul acesta se răsfrînge în coloanele întregii prese occidentale care devine furioasă ca un ocean răscolit de o năprasnică furtună și bătăioasă ca și strategii faliți ai Pentagonului. Judecînd faptele după reacția presei occidentale, atunci putem fi siguri că încheierea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală de la Varșovia a produs multă enervare în rîndul guvernanților americani care aspiră cu o perseverență forrestaliană la titlul de guvernanți ai ...planetei noastre.

A ascunde popoarelor prevederile tratatului de la Varșovia este o treabă care în ultimă instanță depășește puterile propagandei occidentale. De lucrul acesta s-ar părea că și-au dat seama și diriguitorii acestei propagande, de vreme ce ziarele occidentale folosesc un alt procedeu, bineînțeles cu nimic mai cinstit. Este vorba de răstălmăcirea hotărîrilor de la Varșovia, de falsificarea conținutului măsurilor adoptate de statele participante. Cel mai frecvent poate fi întîlnită în paginile ziarelor burgheze afirmația că tratatul de la Varșovia reprezintă un bloc militar, care ar... scinda, chipurile, Europa în mod definitiv și că tratatul de la Varșovia ar fi, nici mai mult, nici mai puțin, decît un... „N.A.T.O. oriental".

Desigur, aceste inexactități grosolane n-au apărut întîmplător în coloanele presei burgheze. Ele reflectă enervarea autorilor falimentarei politici „de pe poziții de forță" față de consolidarea prieteniei și unității între statele democrate, față de uriașul răsunet mondial al inițiativelor diplomatice pe care statele iubitoare de pace în frunte cu U.R.S.S. le întreprind în scopul menținerii și consolidării păcii.

I.

Caracteristica principală a tratatului de la Varșovia încheiat între R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Romînă, R. P. Ungară și U.R.S.S. — este aceea că este un **tratat defensiv.** Măsurile adoptate la Varșovia nu sînt luate împotriva nimănui, ele urmăresc să preîntîmpine primejdia unei agresiuni, primejdie care s-a accentuat în urma ratificării acordurilor de la Paris și a politicii pe care o duc anumite cercuri agresive din unele state, politică care are drept scop reînvierea militarismului german. Amenințarea cu războiul la care se dedau cercurile agresive din Apus nu poate rămîne fără răspuns. Munca pașnică a popoarelor libere trebuie ocrotită. Or, tocmai acestui țel îi slujește tratatul de la Varșovia. Este vorba de un drept legitim, consfințit de dreptul internațional și de practica relațiilor între state.

Tratatul de la Varșovia se află în deplină concordanță cu spiritul și litera Cartei Organizației Națiunilor Unite, a cărei invocare în tratat nu este de ordin formal, așa cum se întîmplă de pildă, în tratatul nord-atlantic. Întregul tratat dovedește o deplină fidelitate față de principiile Cartei O.N.U. subliniind chiar în articolul 1 că părțile contractante se obligă să se abțină în relațiile lor internaționale de la amenințarea cu forța sau de la folosirea ei și să rezolve litigiile lor internaționale prin mijloace pașnice în așa fel încît să nu pericliteze pacea și securitatea internațională. Articolul 4 stipulează angajamentul părților contractante ca, în conformitate cu prevederile Cartei O.N.U., Consiliul de Securitate să fie informat asupra măsurilor luate în cazul unei agresiuni. Aceste măsuri — subliniază tratatul — vor fi sistate îndată ce Consiliul de Securitate va fi luat măsurile necesare pentru restabilirea și menținerea păcii și securității internaționale.

Caracterul pașnic, defensiv al tratatului încheiat la Varșovia, este ilustrat cum nu se poate mai bine prin faptul că **acest tratat este deschis și altor state,** indiferent de orînduirea lor socială. Condiția aderării o constituie contribuția la unirea eforturilor statelor iubitoare de pace în scopul asigurării păcii și securității popoarelor, obligație menționată de articolul 9. Agenția americană „United Press" încerca să dezinformeze opinia publică afirmînd că „alianța este închisă pentru alții", respectiv pentru statele cu o altă orînduire socială. Conținutul articolului 9 demască însă calomnia. Participarea la tratat nu impietează în nici un fel asupra orînduirii sociale; baza comună a participanților la tratat o constituie dorința reciprocă de a apăra pacea.

Participanții la conferința de la Varșovia și-au afirmat clar și răspicat hotărîrea de a împiedica scindarea definitivă a Europei și au subliniat dorința lor fermă de a contribui la realizarea unei atmosfere de încredere în relațiile dintre state. Stipulația conform căreia în momentul realizării unui sistem general european de securitate colectivă, tratatul de la Varșovia își pierde valabilitatea, exprimă interesul celor opt state prezente la conferința de la Varșovia pentru unirea eforturilor tuturor statelor dornice de pace în fața eventualului agresor.

Un sistem european de securitate colectivă ar ușura unificarea Germaniei pe baze democratice. Unificarea Germaniei este posibilă numai dacă ambele părți sînt libere de orice obligații care atentează la independența și suveranitatea lor. Aceasta înseamnă — după cum sublinia Otto Grotewohl în interviul acordat revistei sovietice „Timpuri Noi" — că „Germania poate fi restabilită ca un stat unic, iubitor de pace și democratic numai în cazul lichidării acordurilor de la Paris". Spre deosebire de acordurile de la Paris, tratatul de la Varșovia acordă Republicii Democrate Germane libertatea deplină pentru a duce nestînjenit tratative în vederea unificării pașnice a Germaniei și de a lua toate măsurile necesare pentru aceasta.

Conferința de la Varșovia s-a desfășurat sub semnul deplinei egalități în drepturi a fiecărei țări, respectării reciproce a suveranității și principiului neamestecului în treburile interne ale altor țări. Unanimitatea cu care au fost luate hotărîrile izvorăște din comunitatea de interese și de țeluri a statelor participante. Această comunitate și-a găsit o puternică reflectare în sprijinul deplin dat de R. P. Chineză hotărîrilor adoptate. Măsurile luate la Varșovia sînt în deplină concordanță cu interesele naționale ale fiecărui stat participant la conferință. Crearea unui comandament unificat al forțelor armate este de natură să mărească posibilitățile de apărare ale statelor semnatare ale tratatului în fața oricărui atentat la independența și suveranitatea lor. Trebuie subliniat că hotărîrile de la Varșovia stabilesc că comanda forțelor armate puse la dispoziția de către fiecare stat pentru a face parte din forțele armate unificate revine miniștrilor apărării sau altor conducători militari din statele semnatare.

Bineînțeles că însemnătatea Tratatului de la Varșovia nu se limitează la statele semnatare. Tratatul de la Varșovia reprezintă o contribuție de seamă la slăbirea încordării internaționale, la crearea unei atmosfere de încredere internațională, deoarece promovează principiul înțelegerii între popoare.

Intrarea în vigoare a Tratatului de la Varșovia, odată cu depunerea instrumentelor de ratificare de către toate statele semnatare, poate fi socotită drept un act de o covîrșitoare însemnătate internațională.

II.

Cînd cercurile conducătoare din S.U.A. au inițiat organizarea pactului nord-atlantic ele au încercat să acrediteze ideea că acest pact ar fi util deoarece ar fi amenințată „securitatea" țărilor atlantice. Dar opinia publică internațională a constatat cu uimire că Grecia și Turcia, ca să nu mai vorbim și de alte țări, deveniseră într-un mod cu totul ciudat... țări atlantice. Desigur că într-un asemenea caz cu greu se poate crede că pactul nord-atlantic ar fi un nevinovat acord... regional.

Pactul Atlanticului de nord (prescurtat — N.A.T.O.) este **o grupare agresivă creată din inițiativa și sub conducerea S.U.A.** Acest pact — din care fac parte S.U.A., Anglia, Franța, Italia, Germania occidentală, Belgia, Olanda, Luxemburg, Canada, Danemarca, Norvegia, Islanda, Grecia, Turcia și Portugalia — servește scopurilor agresive ale guvernului american și ale marilor monopoluri ce se găsesc în spatele acestuia.

Caracterul agresiv al pactului nord-atlantic este ilustrat cu o deosebită vigoare de faptul că **porțile sale sînt închise pentru statele care nu urmează orbește politica cercurilor războinice din S.U.A.** Dacă acest pact ar fi fost cu adevărat defensiv și nu ar fi fost îndreptat împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară, atunci nu exista niciun motiv pentru care să se refuze admiterea U.R.S.S. în pact. Precum se știe, Uniunea Sovietică a cerut în urmă cu cîtva timp să i se admită intrarea în N.A.T.O. deoarece prin prezența ei se putea asigura ca acest pact să nu aibă un caracter antisovietic. Țelurile agresive ale pactului au ieșit la iveală cum nu se poate mai bine atunci cînd refuzînd primirea U.R.S.S., cercurile diriguitoare ale coaliției atlantice au afirmat că procedînd altfel pactul „și-ar pierde rațiunea de a mai fi". Într-adevăr, în ce constă „rațiunea de a fi" a N.A.T.O. nu mai este nevoie de insistat...

Vechile alianțe ale hitleriștilor se refac, sub oblăduirea americană, în cadrul alianței atlantice, descendentă directă a faimosului „pact antikomintern". Dealtfel, în această ordine de idei, nu a surprins pe nimeni faptul că în prezent se vorbește tot mai des despre o probabilă includere în N.A.T.O. a Spaniei lui Franco.

Conducătorii americani fac dese referiri la Carta O.N.U. pentru a justifica acțiunile lor. Este însă evident că N.A.T.O. nu este nici tratat regional, nici tratat defensiv, nici un mijloc de menținere a păcii. **Politica blocului nord-atlantic — botezată „politică de pe poziții de forță"— este o politică de pregătire a unui nou război.** Sesiunea din decembrie 1954 a Consiliului N.A.T.O. a luat hotărîrea iresponsabilă de a pregăti un război atomic. Mai poate exista oare vreo umbră de îndoială asupra agresivității N.A.T.O. cînd exponenții politicii acestui bloc afirmă că folosirea armei atomice este mai mult o problemă de cantitate decît de morală, sau că folosirea armei atomice este inevitabilă? Asemenea afirmații nu reprezintă numai rodul unor minți înfierbîntate de isteria războinică dar sînt și o oglindire a politicii oficiale a cercurilor conducătoare occidentale. Această politică nu este un simptom de forță, ci mai de grabă un reflex al slăbiciunii lagărului imperialist.

O trăsătură caracteristică a N.A.T.O. o constituie **dictatul nerușinat al S.U.A. în toate problemele.** Amestecul american în afacerile interne ale altor state în numele „alianței atlantice" este atît de fățiș, încît pînă și cercuri proamericane sînt nevoite să se revolte împotriva imixtiunilor la care se dedau Eisenhower, Dulles și compania.

De altfel în numele N.A.T.O., S.U.A. exercită o adevărată ocupație militară în țări ca Anglia, Franța etc. Baze militare americane sînt instalate în țări străine la mii de kilometri depărtare de frontierele S.U.A. Trupele acestor țări sînt puse sub comandament american și folosirea lor pe eventuale cîmpuri de luptă este hotărîtă de generalii americani.

Participarea la N.A.T.O. și promovarea unei politici agresive, nu este de natură să atenueze contradicțiile dintre diferitele state încadrate în acest pact. Dimpotrivă, fiecare sesiune a Consiliului N.A.T.O. oferă posibilitatea să iasă la iveală ciocnirile de interese dintre statele intrate sub tutelă americană. Frazele bombastice ale comunicatelor finale ale diferitelor sesiuni ale Consiliului Atlantic nu pot ascunde gravele divergențe. Franța și Germania occidentală se luptă pentru Saar, S.U.A. și Anglia se luptă pentru Orientul arab (și altele...), S.U.A. și Franța se luptă pentru Vietnamul de sud, Anglia și Germania occidentală se luptă pentru piețe de desfacere... Desigur înșiruirea ar putea fi continuată pe multe coloane de ziar. Ceea ce este esențial și trebuie reținut este însă **existența unor continue fricțiuni în coaliția atlantică.** Prin aceasta se explică și timidele încercări ale unora sau altora din guvernele capitaliste de a întreprinde acțiuni politice internaționale pe cont propriu, așa cum s-a întîmplat la conferința de la Geneva în anul trecut cînd S.U.A. s-a găsit izolată de partenerii ei. Cei ce încalcă ordinea stabilită peste ocean sînt însă rapid și brutal readuși la realitate. Acest procedeu a fost justificat cu cinism de Walter Lippmann astfel: „o alianță este un complex de legături care trebuiesc în permanență reînnoite". „Reînnoire" în stil american: cu biciul în mînă!

Coaliția atlantică nu este șubrezită numai datorită contradicțiilor dintre cercurile conducătoare ale diferitelor state occidentale, ci și datorită contradicțiilor dintre aceste cercuri și masele largi populare din țările respective. Dacă niște miniștri sau deputați se tem de amenințările americane și cedează presiunilor acceptînd cu docilitate politica S.U.A., în schimb popoarele nu pot fi silite să accepte această politică pe care o consideră contrară intereselor lor cele mai vitale. Popoarele înțeleg din ce în ce mai bine că orice aventură războinică declanșată de cercurile imperialiste se va sfîrși prin prăbușirea putredului regim capitalist pe care în zadar încearcă aceste cercuri să-l salveze de la pieire.

★

Două tratate — expresii a două politici fundamental deosebite. N.A.T.O. și politica americană „de pe poziții de forță" încearcă să frineze istoria, să adapteze legile obiective de dezvoltare a societății pe calapodul intereselor monopoliste. Zadarnic însă. La fel de zadarnic ca și încercările de a denatura conținutul hotărîrilor de la Varșovia.

Popoarele apreciază o politică și pe promotorii ei după acțiuni concrete și nicidecum după declarații demagogice. Lucrul acesta ar trebui în sfîrșit să-l priceapă neinspirații organizatori americani ai propagandei occidentale.

EDGARD OBERST

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60 10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".